

435

שריבי אור

משיעוריו השבועיים של
הגד"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

ב"ש פרשת

וישלח

תשפ"ו

וה' בהיכל קדשו הם מפגיו כל הארץ

בורנו נבראנו
בזכות יוסף
המדיק.

יוסף המדיק אמר
אני אחראי שמי
שיבוא להבדק שמי
יעשה תשובה.

השם של השלם
הוא שני

- 2..... שיעור השלם מיום שני ד כסלו תשפו פרשת תולדות לרבנים
24..... שיעור קידושא רבה פרשת ויצא תשפ"ו
28..... והתקדשתם: אשה – זה רק להשלים את האדם
29..... הפרשה: שמעון ולוי זכו – כי "לא ויתרו"

חלק מהשיעורים
באדיבות קו המידע
*9148

בשעה: מורינו הרב בפדיון
הנן ביום רביעי וישלח

שיעורים

שיעור השלם מיום שני ד כסלו תשפו פרשת תולדות לרבנים

בשבוע שעבר הובא רק חלק מהשיעור וכאן השיעור הנורא הובא בשלמותו

כל המדרשים – ראשי תיבות, ויצא יעקב מבאר שבע, ויצא זה ויצא יעקב צדיק אז ישא עשו קולו בבכי מהר בא אליפו, במילה מבאר מרומז כל הסיפור שאליו בא הוריד לו את כל הבגדים השאיר לו, הוא אמר לו מה עם לא תרצח? הוא אמר כיבוד אב ואם זה לפני לא תרצח, כיבוד אב ואם זה קודם, מה הפירוש, אני צריך לשמוע בקול אבא שלי, טוב, עני חשוב כמת, אבל למדת אצל יצחק, הוא היה בחיידר של יצחק ושם הוא למד

"לא תרצח" יש כזה דבר לא תרצח, שאתה נוסע בשטחים כתוב לא תרצח, אז הוא אמר לו כתוב לא תרצח, איך אתה עושה לי את זה. טוב, עני חשוב כמת והוא לקח לו את כל הבגדים והוא התחבא בשיחים נשאר בלי בגדים לא היה לו בגדים, מאיפה יהיה לו בגדים? כל זה רמוז במילים ויצא יעקב מבאר שבע.

מבאר, [ראשי תיבות:] מהר בא אליפו רשע, שבע, שהיה בן עשו, מי היה אבא שלו? עשו, כל זה כתוב בפסוק, וילך, ויתן יעקב לו כל,

כ"ק מורינו הרב שליט"א בפדיון הבן לנינו בן לנחמן גלינסקי הי"ו חתן ר' נחמן צוקר הי"ו באולם התפילות

האלה, לבן שאל [את יעקב]² איפה היהלומים? איפה הגמלים? אליעזר בא עם עשרה גמלים עם יהלומים הוא הגיע, זהב, אז "את כל הדברים האלה" בזה רמוז כל הסיפור, את כל הדברים האלה, את, אל תאמר, כל, כי לא, הדברים, הבאתי דבר ברשוע רק יצאתי מביתי, האלה, התנפל אליפו לקח הכל.

אחרי זה חרנה זה חפצו רק נשאר המקל, מהיום נשאר המקל, אשר עברתי את הירדן הזה, במקלי, מקל זה סופי תיבות של אברהם יצחק ויעקב¹, אברהם זה מ' יצחק זה ק' וישראל זה ל', "במקל" יעקב זה ב' אז כל זה רמוז בראשי תיבות של הפסוק ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה. ואחרי זה כתוב את כל הדברים

מראי מקומות והערות

ויהי כשמע לבן וגו', אמר אליעזר פסול הבית היה, דכתיב (בראשית כד, י'): וישח העבד עשרה גמלים, זה שהוא אהובו של בית על אחת כמה וכמה, וכיון דלא חמי אפלו אפיסת'קתניה, ויחבק לו, אמר דיגרים אינו ואינו בחרציה, וכיון דלא אשפח כלום, וינשק לו, אמר דלקמא מרגליות אינו ואינו בפומיה, וכיון דלא חמא כלום, אמר ליה יעקב מה את סבור ממון איתית טעין, לא איתית טעין אלא מלין, ויספר דלקו.

¹ ראה חומת אנך בראשית ל, לא יא. ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוו וערמונו. אפשר לרמוז מקל ס"ת אברהם יצחק ישראל לבנה קרי ביה לבנה שהוא ירח הרומז למ'. גם לבנה גימט' אני ה' יחיד קבה"ו רמוז שבטח בזכות אבות אברהם ויצחק ושהוא עתיד ליקרא ישראל ובטח בה' שא"ל אני ה' שיצילהו ובה יצל מלבן ועשו. וכן לח ולוו וערמונו גי' לבן עשו עם הכולל וכיון ליחד קבה"ו:

² בראשית רבה, ע

לקחו לו את הכל ואז הגיע פרש
מלכותי פרש של המלך עם בגדי
זהב ועם רקמות זהב עם סוס לבן,
הוא הלך גם לטבול, הוא רצה
כתוב במהרי"ט סיפור שלם³,

מראי מקומות והערות

³ שו"ת מהרי"ט

[נראה שאותה שאלה נשאלה לפני ר' משה
גאלאנטי והמהרי"ט, ומהר"ם גאלאנטי פסק
להתיר והמהרי"ט ושא"ר חכמי הדור פסקו
לאסור, ובתחילה מעתיק לשון מהר"ם גאלאנטי
ואחר כך המהרי"ט כותב שוב את השאלה
וכותב את פסקו, ולכן מופיע כאן שאלה זו
פעמים]

סימן פא

פסק מוהר"ר משה גאלאנטי זלה"ה.

שאלה מעשה שהיה כך היה על יהודי אחד
מהעאג"ם שהלך לויניציא והניח אשתו פה
בצפת תוב"ב והלך ערב יום כיפור שם לטבול
על שפת הים ונטבע שם והעלוהו מת וקברוהו
וחשבה אשתו להנשא אחר שנה ונולד בית
מיחוש מיבם אחד שאומרים שהיה לו
בעאג"ם כמו שנבאר והענין הוא שהיהודי
הלך שנפטר שם בויניציא כשנשא פה עם
אשתו זו אמרו לו יש לך אחים שפה בעיר
הזאת אינם נותנים אשה למי שיש לו אחים
והשי' להר' יצחק שבאן נ"ע אין לי אח כלל
והשביעוהו שלא היה לו אח ולכן בכתובה לא
הצריכוהו להשביעו לתת גט אם יחוש למות
שכיון שפירש שבועה מפיו שלא היה לו אח
לא כתבו בכתוב' שבועה אחר כמה ימים אירע
שבא פה אורח ונתאכסן בבית הנפטר בחיים
חיותו שעדיין לא הלך לויניציא' ושאל האורח
בהיותם אוכלי' על שלחן אחד הנפטר והאורח
והעד שהוא פה שמעיד בפיו דברים הללו
אמר אם היה אפשר לישא אשה פה אמרו
לאורח אם יש לך אחים בעאגוס לא יתנו לך
אשה יען בעיר הזאת אינם נותנים אשה
לאורח שיש לו אחים השיב האורח ואמר
לנפטר ואתה אין לך אח ואיך נתנו לך אשה

ולא השיב כי אם אח"כ אמר לעד הלז מה
אעשה שלא היו רוצים לתת אשה למי שיש
לו אח אמר לו ואיך נשבע' שבועה שלא היה
לך אח אמר אמת שעברתי על השבוע'
וחשבתי שכבר מת זהו מה שמעיד העד מפיו
האורח והלך לו זה הלך לויניציא ומת שם
והאורח הלך לארצו וזה העד הוא פה בחיים
חייתו והוא אינו יודע אם היה לו אחים אם לאו
כי אם הדברים ששמע מפיו האורח ועתה צריך
לדעת אם יש ממשות בדברי העד הלז שאמר
מפי האורח והוא לא ידע לחוש לאשה זו
שתשב עגונה או אין כאן בית מיחוש וחכמי
ישראל נר"ו יוציאו משפט האשה הזאת
שכבר עברו עליה ה' שנים בעיגונא אם מותרת
לינשא לזר אם לאו ושכר' כפול ומכופל מאתו
י"ת.

תשובה מה שנראה לעניות דעתי אם יראה
בעיני החכמים השלמים בעלי הוראה
שהאשה הזאת מותרת להנשא כמו שנפרש
בס"ד בראיות ברורות ואם לא יראה בעיניהם
אני מבטל דעתי מפני דעתם. [חלק מלשון
התשובה מובא בתוך השיעור בסוגריים].

... אבל בנ"ד לא ייש קול לא קול הברה ולא קול
דאתחזק בב"ד כי אם הדבור שדבר האורח עם
הנפטר על השולחן למה לא יתנו לי אשה כמו
שנתנו לך ויש לך אח ושתק אין בדברים הללו
ממש שלא תצא האשה מחזקתה שאין לו
אחים ובשבוע' שנשבע בשעת הנישואין ואין
לחוש שמא נולד לו אח אחר שבא פה שם כי
לא היה לו אב ולא אם כי אם גוייתו לבדו וכן
רבים שהיו עמו בלמוד והיו מדברים זה עם
היה אומר שהוא יחידי ויחידי בא מארצו שלא
הניח שם שום קרוב זה היה רגיל לומר
בחברים ואין אנו משימים לב כי אם הודאת

מראי מקומות והערות

פיו בשבועה חמורה דלא עבד אניש להשטות בשעת נישואין לישבע כנהוג אין אדם משטה באותה שעה ואם אח"כ שתק כשאמר לו האורח גם כן יש לך אח לפני אשתו הלעיג באשתו להקהות שינייה כמו שעושים האנשים עם נשותיהם אבל לא ח"ו לחוש לה כלל...

סימן פ

[פסק המהרי"ט]

שאלה ראובן מעיר אחד אשר מעיר קורדיסט"אן רחוק מחלב בט"ו ימים בא פה צפת תו"ב ובקש לישא אשה כאן ויום אחד דברו לו על נערה אשר ישרה בעיניו לתתה לו אכן אמרו לו שאם יש לו אחים שם בעירו לא יתנוה לו אז אמר כי לא היה לו אחים כלל ועיקר וכשעשו השידוכין השביעוהו על כן ונשבע להם שלא היה לו אח כלל אחר ימים שנשא את האשה בא פה איש א' מעיר ראובן ההוא מכירו ויודעו ונתאכסן בבית ראובן הנז"ל וביושב' לאכול לחם אמר האיש ההוא ליושבים שם אם ימצאו לו מנוח אשר ייטב לו לישא אשה אז אמרו לו כי בעיר הזאת לא היו נותנים אשה לבאים מאותם המקומות הרחוקי' ויש להם שם אחים שלא יבואו ח"ו לידי עיגון אז חזר פניו האיש ההוא כלפי ראובן בעל הבית ואמר ואתה איך נתנו לך אשה ויש לך אחים אז נתכרכמו פניו של ראובן ואמר לו הנח אלו הדברים עתה זהו מה שמעיד עד א' כשר לפנינו מפיו של אותו היהודי מעירו שאמר לו כדבר' האלה ועוד העיד כי כאשר כלו לאכול לקח אותו העד הזה לראובן הנז' לצד אחד ואמר ואיך עשית הרעה הגדול' הזאת ולא שמרת את שבועת ה' אשר השביעוך ומי דחקך להשבע על שקר כיום הזה אז אמר לו נסכלתי כי נפתה לבי על האשה ואמרו לא יתנוה אלי אם היו לי אחים וגם כי אחרי צאתי היתה מגפה גדולה בעיר ואמרתי אולי מת גם הוא כאחיו. והנה אחר ימים רצה הבעל להרחיק נדוד ואז אמר אל

העד הזה איך היה הולך ולא מניח גט לאשתו ורעה זו מהאחרת אשר נשבע לה על שקר אז אמר ליתן לה גט אלא שאשתו עכבה בדבר לומר שלא יתן לה גט שמא ינשא שמה דכל זמן דאגידא ביה לא ייחייב ליה אחריתי ואף על פי כן בעמדו על פרק הנסיעה צוה לשני עדים האיש ההוא ות"ח אחד לכתוב גט זמן לאשתו והלך וכשבא הדבר לב"ד אמרו שלא עשה כלום לפי שהזכיר התנאי קודם כתיבת הגט ועוד כי היו שנים וכבר נהגו להחמיר בחתם סופר ועד ולזה לא נכתב הגט כל זה מדברי העד הנז' והנה האיש הלזה הלך אל ארץ אחרת ומת שם ונשארה האלמנה הזאת עגונה זה לה חמש שנים יורונו רבותינו אם יש היתר לאלמנה זאת מאחר שלא הוחזקו לבעלה אחים כי אם על פי העד ההוא ועל פי דבריו האחרונים אם יכול לסתור דבריו הראשונים ושבועתו אשר נשבע שאין לו אחים עוד בא יהודי אחד והעיד לפנינו כי תיכף בבא האיש הזה בעיר הזאת שנתקרב האיש הזה אצלו ויען היה גם הוא מאותם המלכיות ומדבר כלשון עמו והיה מספר לו כל עניניו לפי תומו ובכללם אמר לו שיש לו אחים שמה בארץ מולדתו וזה היה קודם שדיברו על נישואין כלל.

תשובה ראיתי מה שכתב אלופי החכם השלם הרב כמה"ר משה [גאלאנטי] נר"ו בענין זה ואני בעניי מיראי הוראה אני ואחזה דעי לפני רבותי שיחיו והמה יבחרו ולא אני....

שוב נתקבצנו בבית הוועד כל חכמי העיר וגדוליה עד שנמנו למנין עשרים חכמים מגדוליה מעיינים ונשאו ונתנו בדבר בו כיום וביום של אחריו וזה אשר כתבנו: על דבר האש' אורדואניא בת שמואל כהן שהסכימה דעתנו שהאש' בחזק' איסור לשוק היא עומדת על פי עדויות הכתובות על ספר ויצתה תקלה שנשאת האש' על פי הוראה חכמים. ובכן נתקבצנו היום בכנופיא גדולה של חכמי העיר הבקאים בדבר הלכה והסכמנו כלנו שהאש' הזאת באיסור' היא עומדת וכל ימיה

ממדינת הים, שלא יצטרכו לחכות כמה שנים עד שימצאו את האח, היא תיסע אל האח, האח יבוא אליה, אז היו נשבעים בספר תורה לפני החופה שאין לי אח, רק מי שנשבע שאין לו אח מקבל שידוך ועכשיו הוא נטבע בויניצה והוא נשבע שאין לו אח, פתאום בא מישהו ושם בויניצה הוא טבע בים, יש לך אחים? כי פה בצפת המנהג שלא נותנים אשה רק למי שנשבע שאין לו אח.

השיב לר' יצחק סבן אין לי אח כלל, יצחק סבן היה הרב של צפת, אתה לא מקבל אשה רק אם תשבע שאין לך אח בבוכרה, והשביעוהו שאין לו אח, בכלל לא היה לו אח ובכתובה כתבו את זה שהוא נשבע שאין לו אח, אחר כמה ימים ארע, פתאום עכשיו מספר בא עד שהגיע איזה אורח גם מבוכרה הגיע לצפת וביקש

שאחד טבל בויניצה הוא נסע עד ויניצה לטבול ושם בויניצה הוא טבע לא עלינו, ושאלו את המהרי"ט, צריכים לדעת את הכל בעל פה, יש כאן תשובות מהרי"ט פ"א הוא הלך עד ויניצה לסחור הוא הגיע לויניצה שם הוא טבע בערב יום כיפור, והלך בערב יום כיפור לטבול על שפת הים, הוא הלך לויניצה, עד ויניצה הוא הגיע זה כזה רחוק אבל זה קצת רחוק אני חושב, הוא רצה לשמח את אשתו, והניח אשתו פה בצפת ולא יודעים אם היא צריכה יבום, הוא מגיע מבוכרה, הוא הגיע מבוכרה, מבוכרה עד חמת זה 15 יום הליכה, מחמת עד צפת זה עוד 15 יום הליכה, מי יכול לדעת אם יש לו אח או אין לו אח, והוא נשבע שאין לו אח, בצפת היה המנהג שאי אפשר לקבל אשה רק מי שנשבע שאין לו אח, מי שבא

מראי מקומות והערות

בכמהר"ר משה מטראני זלה"ה, טוביה הלוי, אברהם די בוטון שלמה הכהן, יצחק די בוטון, יהודה ברזילי, דוד די קאשטריש יוסף בכר' עזרא קאלדירון נ"ע, יעקב פאלקון, שנת השס"ב בכפר בוקיעא אשר בגליל העליון תוב"ב.

בעבירה ותצא מתחת בעלה כדין יבמה שנשא שנתצא מזה ומה וכל הדרכי' האלו בה ולראיה חתמנו שמותינו פה שלהי מנחם השס"ח שם טוב עטיא, משה'ן מכיר שמואל די אוזידא יום טוב צהלון, יעקב ששון נ"ע, יוסף'ן טבול חייא רופא, גדליא הלוי, אברהם שלום, סולימאן'ן אוחנה, מסעוד אזולי, יוסף

האורח מבוכרה שמדבר עם תושב צפת, שהוא כבר נהיה תושב צפת, מדבר איתו איך אתה התחתנת יש לך אח? ועוד נשבעת שאין לך אח.

הוא (- אותנו אחד שמת) אומר: תשמע אני כבר לא ראיתי את אחי כבר אולי 30 שנה והיה שם מגפה שמעתי, היה מגפה בעיר הזאת והייתי בטוח שהוא מת, (מה כולם מתים והוא לא ימות? אין דבר כזה הוא חייב להזדהות עם כולם...) הייתי בטוח שאחי מת ולא נשבעתי ממש לשקר כי הייתי בטוח שאחי כבר מת.

שידוך, אומר אני אלמן אני מסכן, שירחמו עליו, אמרו לו אבל יש לך אחים אתה לא יכול, פה בצפת מי שיש לו אחים לא יכול להשתדך כי עכשיו לך תחפש את האחים, האורח אמר ואיך אתה התחתנת? האורח שואל את זה שטבע בויניצה, (הוא הלך עד ויניצה כדי לטבוע, לא סתם...) אז הוא אומר אתה נסעת לויניצה לטבוע שם אז תגיד לי איך אתה קבלת שידוך? הרי אני יודע שיש לך אח, את זה שומע אדם שלישי, יש לנו את זה שטבע בויניצה יש לנו את האורח שמבקש שידוך ויש לנו אדם שלישי ששומע את השיחה בין

סיפר מה שהוא שמע ועתה צריך לדעת אם יש [ממש] בדברי העד או לא.

[ענה ר' משה גאלנאטי:] אחרי שהוא נשבע שאין לו אח אז סומכים על השבועה שלו, אדם אומר שאין לי אחים הוא לא יכול להגיד אחר כך שיש לי כן אחים, אם הוא אומר שיש לי בנים והוא אומר אין לי בנים אז גם כן לא מאמינים לו כי היא צריכה יבום אם אין בנים ואמרת שיש לך כן בנים ואם הוא אומר שאין לו בנים הוא יכול להגיד שיש לו כן בנים כי הוא יכול להביא עוד בנים אבל פה שהוא שמע שיחה בין שני אנשים ואחד שאל את השני יש לך אח איך נשבעת לשקר, ועתה צריך לדעת אם יש ממשות בדברי העד לחוש לאשה הזאת שתהיה עגונה?

שאלו את המהרי"ט אם היא יכולה להתחתן, היא כבר חמש שנים עגונה חמש שנים שלא התחתנה, [-] כבר עברו חמש שנים, אם אנחנו סומכים על השבועה שהוא נשבע שאין לו אח, אומרים שהשבועה היא הקובעת או חוששים לדברי העד

ואני יודע שהוא כן חי - אומר לו האורח, אני יודע שהוא כן חי, ו[אתה אומר] חשבתי שהוא כבר מת שבטוח הוא נפטר, אבל [הרי] יש לך אח, אני מכיר את אח שלך, איך נתנו לך אשה?

אחר כל [מה שאמר האורח], הוא לא ענה לו הוא רק אמר לעד שזה שאני נשבעתי לא נשבעתי לשקר כי הייתי בטוח שאחי כבר מת, 30 שנה לא ראיתי אותו הייתה שם מגפה כולם מתו, אז הוא אמר לעד לאדם השלישי ששמע את השיחה בין שני האנשים מבוכרה איך נשבעת שאין לך אח? באמת אני עברתי על השבועה זה היה שבועת שקר אבל לא ממש שקר, חשבתי שכבר מת, שמעיד מפי האורח, וזה הלך לוניצה.

בסוף הוא נסע עד ויניצה אז כנראה ויניצה זה מקום קדוש ושם הוא טבע בערב יום כיפור והאורח הלך לארצו ועכשיו העד מגיע כאן לפני המהרי"ט ואומר לו אני שמעתי שהוא הודה שיש לו כן אח רק הוא בטוח שהוא מת אבל הוא יודע שיש לו אח והוא נשבע לשקר, והאורח חזר לבוכרה הלך לארצו וזה העד

אשתו, להגיד
אה יש לך כן
אח, הוא הבעל
רוצה להרגיז
את אשתו שיש
לו אח ואת תהיי
עכשיו עגונה
לכל החיים אם
אני אלך.

[לשון התשובה:
"תשובה מה שנראה
לעניות דעתי אם יראה
בעיני החכמים
השלמים בעלי הוראה
שהאשה הזאת מותרת
להנשא כמו שנפרש
בס"ד בראיות ברורות

ואם לא יראה בעיניהם אני מבטל דעתי מפני
דעתם. בקדושין פרק האומר, תנן מי שאמר
בשעת מיתתו יש לי בנים נאמן ואשתו מותרת
יש לי אחים אינו נאמן ובגמרא נושא ונותן אלמא
נאמן להתיר ואינו נאמן לאסור נימא מתניתין
דלא כרבי נתן דתניא אמר בשעת קדושין יש לי
בנים בשעת מיתה אין לי בנים או בשעת קדושין
אין לי אחים בשעת מיתה אמר יש לי אחים
נאמן להתיר ואינו נאמן לאסור דברי רבי נתן
אומר נאמן לאסור אם כן לימא דלא כר' נתן
ותירץ בגמרא אמר אביי מתניתין דנאמן להתיר
דלא הוחזק לן באחים ולא מוחזק לן בבנים לכן

שהוא שמע את השיחה שהוא
הודה שיש לו כן אח הוא הודה
לאורח מבוכרה, [-].

המהרי"ט [צריך להיות: ר' משה גאלנטי,
המובא במהרי"ט] פוסק שהיא מותרת
להינשא, סומכים על השבועה
שהוא נשבע שאין לו אח וכל
אחד בחזקת כשרות ולא אומרים
שהוא נשבע לשקר והאשה
מותרת להינשא וכל השיחה
ביניהם זה סתם פטפוטים, יכול
להיות שהוא רוצה להרגיז את

בנים בשעת מיתה אמר אין לי בנים, [אמר בשעת קידושין] אין לי אחים, אבל [בשעת מיתה אמר] יש לי אחים [אינו נאמן, כי] נאמן להתיר ולא נאמן לאסור.

עכשיו הוא אומר יכול להיות שכל זה היה צחוק, הוא סתם רצה להרגיז את אשתו, הוא סתם רצה לעצבן אותה, היא מעצבנת אותו אז הוא רוצה לעצבן אותה בחזרה, אז הוא רוצה שהיא תשמע שיש לו אחים שהיא תדאג שאם יום אחד הוא ימות לה יטבע לה בויניצה אז איך היא תתחתן? יש לו אח אי אפשר להתחתן אז היא תשאר עגונה כל החיים, אז אנחנו מאמינים למה שהוא אמר בשעת החופה, הוא אמר אין לי אחים והוא נשבע על זה, על זה מאמינים והוא מוחזק בכשרות, כל יהודי מוחזק בכשרות יהודי מצפת, צפת זה עיר הקודש עיר המקובלים הוא למד עץ חיים.

עכשיו קראתי שהשל"ה הביאו לו את העץ חיים לדמשק הוא פגש את ר' שמואל הבן של ר' חיים ויטאל, שפ"ב כסלו הוא הגיע לירושלים לפני 400 שנה בדיוק, היום זה תשפ"ו, שפ"ב לפני 404

אם אמר יש לי בנים נאמן ומותרת יש לי אחים אינו נאמן לאסורה לאו כל כמיניה דאסר אכולי עלמא וברייתא דמוחזק לן באחים ולא מוחזק בבנים דאמרינן מה לו לשקר מאי קאמר אי למפטרא מיבם מצי אמר פטרנא לך בגיטא ופירש רש"י לא מוחזק לן האי גברא לא באחי ולא בבני קיימא האי אתתא בחזקת היתר שאין לה הילכך כשאמר יש לי בנים אחזקה קמייטא קא מוקי לה הילכך נאמן עד כאן בגמרא"].

[ר' משה גלנטי מקדים וכותב:] ואני מבטל דעתי, אם מישור [יחלוק על פסקי ו] יגיד לי שהאשה אסורה אני מוכן לבטל את דעתי מפני דעתם.

שהוא אמר [לפני מיתה] יש לי בנים נאמן, אם אדם אומר יש לי בנים נאמן אפילו שהוא אמר [עד היום] שאין לי בנים, כי בנים הוא יכול להביא, אשתו מותרת, אבל אחים הוא לא יכול להביא, [ולכן אם אמר לפי פטירתו] יש לי אחים הוא לא נאמן, [-] נאמן להתיר ולא נאמן לאסור, הוא יכול להתיר אותם ולא לאסור אותם, הוא יכול להגיד שאני לי אחים אז הוא מתיר אותה והוא יכול להגיד יש לי בנים אז הוא גם מתיר אותה, לא לאסור.

[דתניא אמר] בשעת קידושין יש לי

נפטר בש"פ, שנתיים אחרי שאבא שלו נפטר, הוא אומר לא יכולתי לקרוא את העץ חיים זה היה כתב רש"י קשה לקריאה לא הכרתי את הכתב הזה אבל בסוף הוא הצליח לפענח את זה, הוא אומר שזה התגלות אלוקות, עץ חיים זה התגלות אלוקות, זה ירד יד מהשמים, התגלות אלוקות!

[לשון התשובה: "וכתב בעל הטורים ז"ל סימן קנ"ו לא היה מוחזק באחים ואמר יש לי אחים אינו נאמן בא אחד ואמר אני אחיו אינו נאמן ואפילו עד אחד מעיד עליו שהוא אחיו אינו נאמן להוציאה מחזקתה ואם כן לפי זה האי נדון דידן לא היה מוחזק באחים כלל ואדרב' אמר בשעת

שנים הוא הגיע לירושלים ואז הוא נהיה הרב של ירושלים והוא הלך ברגל דרך תורכיה על החמורים והפרדות והוא יצא מגליציה מפולין, הוא יצא מפראג, הוא היה צריך ללכת מפראג דרך פולין ואחרי זה דרך טורקיה דרך רומניה ואחרי זה הוא הלך דרך חאלב טריפולי, חמת, חמת זה אנטוכיה, הוא היה צריך ללכת את כל סוריה עד שהוא הגיע לדמשק.

ו[בדמשק] שם הוא פגש את ר' שמואל ויטאל הביא לו עץ חיים של אבא שלו, שפ"ב, אבא שלו

החופה אין לי אחים ונשבע על זה והיה מוחזק בכשרות ירא שמים בן תורה כאשר הכרנוהו לאו כל כמיניה מהאורח שאמר איך אתה נשאת אשה ויש לך אח שהרי אפי' האח בעצמו אם היה פה ואמר אני אחיו אינו נאמן"].

אז אפילו אדם בא ואומר אני אחיו, עכשיו אדם בא ואומר אמא שלך, אבא שלך התחתן בסיביר עם מישהו אני בא מסיביר אני אחיך מגיע לי ירושה, אני אחיו אינו נאמן עד שיביא שני עדים, אני אחיו, אף אחד לא חולק על זה, אדם אומר אני אחיו ונולדתי בסיביר הוא לא יכול שלא הוחזק באחיו, אני אחיך, אני אשא אשה כמו שנשאת אתה.

[לשון התשובה: "ואין מי שחולק בזה כל זמן שאינו מוחזק באחים ואולי אמר לו וכחש לומר גם כן אני אשא אשה כמו שנשאת אתה והעליל עליו ואפילו אם שתק או אחר כך אמר שהיה אנוס שלא היו רוצים לתת לו אשה לאו כל כמיניה מאחר שלא הוחזק באחים אינו נאמן להוציאה מוחזקת' ואפילו שאמר שהיה עבריין כשנשבע שאין לו אחים בשעת נישואין אין אדם משים את עצמו רשע לומר שהי' עבריין ולהתל באשתו אמר ואם אמת שאמר לחרוק את שיניה כמו שרגילין בני אדם שמלעיגין עם נשותיהן ולא מן דינא דלאו כל כמיני' לא הוא ולא העד מאחר שלא הוחזק לן באחים"].

אולי זה הכל סתם עלילות הוא סתם התבדח איתו, אומר כן יש לי אח חשבתי שהוא מת, הכל היה בדיחות כי הוא כבר נשבע שאין לו אח [-] שלא הוחזק באחיו אינו נאמן, ואפילו שאמר שהיה עבריין הוא אומר נשבעתי לשקר, הוא אמר שם לאדם השלישי באמת נשבעתי לשקר זה היה שקר אבל חשבתי שהוא כבר מת, חשבתי, לא מאמינים לו, [אלא אנו אומרים ש]הוא רוצה להרגיז את אשתו, אפילו שהוא אומר אני הייתי עבריין ועשיתי עבירות נוראות ועברתי על שבועת שקר שכל העם הזדעזע, אין אדם משים עצמו רשע, הוא לא יכול להגיד שהוא עבריין הוא סתם רצה להתל באשתו הוא אומר חידוש חדש כל ההצגה הזאת היה להרגיז את אשתו כנראה, לחרוק את שיניה, ורציתי לחרוק את שיניה כמו שרגילים בני אדם לחרוק על הנשים, ממציאים סיפורים להרגיז את האשה, כנראה שכל הסיפור שהוא מספר שיש לו אח והוא נשבע לשקר כנראה שהכל היה סתם לעג על האשה והוא לא יכול להגיד שיש לו אח אחרי שהוא נשבע שאין לו

אח הוא כבר לא יכול להגיד שיש לו אח והאשה מותרת.

עכשיו אנחנו הולכים לרש"י אז ראינו ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה זה ראשי תיבות ויצא יעקב צדיק אז ישא עשו קולו בבכי מהר בא אליפז רשע שהיה בן עשו ויתן יעקב לו כל חפצו רק נשאר המקל, "את כל הדברים האלה" הוא מספר את כל הסיפור עוד פעם בא אליפז לקח הכל.

[מכן המשך השיעור שלא פורסם שבוע שעבר]

עכשיו אנחנו הולכים לרש"י אז ראינו ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה זה ראשי תיבות ויצא יעקב צדיק אז ישא עשו קולו בבכי מהר בא אליפז רשע שהיה בן עשו ויתן יעקב לו כל חפצו רק נשאר המקל, "את כל הדברים

האלה" הוא מספר את כל הסיפור עוד פעם בא אליפז לקח הכל, "באלה" ל' ה' זה לקח הכל,

עכשיו אנחנו הולכים לרש"י הכי קשה שזה יהיה ב"וישב", וישב יהיה שבת לפני חנוכה, רש"י הקשה ביותר שבכל הרש"י: [על הפסוק:] "ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אותו להמיתו", מה אומר רש"י? "אותו, עמו, אליו".

מה רש"י בא להגיד? מה רש"י מורה לדקדוק? [הפירוש הפשוט הוא ש]רש"י רוצה להגיד שלא צריך לכתוב אותו אלא אליו, [כלומר שכשהתורה כתבה 'ויתנכלו אותו', הכוונה 'ויתנכלו אליו'], אבל מה הוא רוצה להגיד?

אז הלכתי אני ר' נחמן⁴, עכשיו הסיפור הזה מאלף שנה, הסיפור

מראי מקומות והערות

שלשה שבועות. והיו כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה (בראשית ה כג) כמנין ימות השנה שהם שס"ה. מטטרון לשון מטרוניא (ריקאנטי פ' נשאד"ה יברכך) 'אותו כמו אתו' ר"ל מדתו, כמו (מלאכי ב ה) בריתי היתה אתו. 'ואתו כמו עמו', כמו שרמז (שמות ב ו) ותראהו את הילד, ועמו אותו שהיה מדבר אליו מאהל מועד. ותראהו את הילד [הנה נער] בוכה, היה לו לכתוב ותראה את הילד בוכה. אלא ר"ל כמו עמו. ואחר כך

⁴ נצוצי שמשון (עמ' נב במהדורה החדשה תשעג ירושלים)

מאמר מחכם קדמון רבי נחמן בר שמואל - ויראו אותו מרחוק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אותו להמיתו (לו יח) פרש"י אותו כמו אתו, עמו, כלומר אליו [עכ"ל]. כמו (ויתהלכו אותו) ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח 'אותו' אלהים (בראשית ה כד) ותרא 'אותו' כי טוב הוא (שמות ב ב) בשביל הליכתו היה בהיפך למדתו, חנוך למטטרון

מראי מקומות והערות

באלדד ומידד אז תתקון עיוותך. ואז תזכה לידע אמאי נקרא משה רבינו ע"ה בסעודת דוד קפילא. ואז תעשה ריוח והצללה לך ולכל ישראל.

אמרתי אל לבי מה ענין שמיטה אצל הר סיני, ר"ל מה ענין יוסף אצל אלדד ומידד. ואשתומם על המראה ואין מבין. מה עשיתי שמתי נפשי בכפי ואמרתי בבכי ובמר נפשי, אם תלמיד חביב אני בעיניך זכני בכל אלה ולמדני. כי הצדיקים במיתתם קרויים חיים (ברכות יח). ומיד ראיתי ביטומי (ר"ל ניצוצי) אש יוצאים מקברו של רש"י ע"ה. ונפיק בת קול ואמרה אני שלמה בר' יצחק התעניתית תרי"ג ימים רצופים חוץ משבתות וימים טובים, עד שהוצאתי הדבר לאור, והוצאתי מכה אל הפועל, כשהיכרתי פירושי הגדול על תורה שבכתב ועל תורה שבעל פה, ופמליא של מעלה ומטה מוצאין נחת רוח בדברי. וכ"כ שנין הוי מפלפל מטטרון שר הפנים עם הקב"ה, ולא הוי נחת רוח למטטרון, עד שבא בן עמרם ותיקן הדברים.

וזה לשונו של משה רבינו ע"ה, אשריך שלמה בר' יצחק שכל מגמת פניך לשם שמים. 'ויתנכלו אותו' כבר נתתי לחלקם של אברהם יצחק ויעקב. 'אתו עמו' נתתי לחלקי. כלומר אליו' נתתי חלקו של הקב"ה. ומי שיועד זה הוא יודע הפלוגתא של הקב"ה עם מטטרון. אבל האות של ירד קח בידך, והת"ו של ויתנכלו, ואז תעשה שלום בין יוסף ואחיז בעוה"ז ובעוה"ב. יוסף מחציו, ות"ו מלא, והא' מורה ר"ה שהוא ראש, גם תדע למה אמר יהודה דוקא להביא (נ"א אמרו יהודה הביא) הכתונת לאביו. ואז תדע גם כן לגלגל עצמות של יהודה במדבר ארבעים שנה (סוטה ז:). וסימן לכל זה שהקב"ה ית"ש עוסק בכל יום בבית"ל של בראשית, ובלמ"ד של לעיני כל ישראל.

וכשהלכתי מקברו, בשעת הנחת תפילין שלי שמעתי (נ"א מצאתי כתוב על התפילין שלי) כל מי שאינו יודע חילוק בין הסרת טבעת של

[כתוב שם והנה] נער בוכה, והקושיא ילד מעיקרא ואחר כך נער בוכה.

אני נחמן בן שמואל הולך רכיל ומגלה סוד על רש"י ע"ה הצדיק שהיה צנוע. 'ויתנכלו אותו' כמו אתו, עמו, כלומר אליו' כיון בזה הצדיק רש"י ע"ה 'ויתנכלו אותו' וכו'. 'אותו' רמז למה חנוך נעשה מטטרו'. 'אותו' חנוך נעשה כמו אתו. מי שיועד זה הכיוון, יודע מה בכיית הנער אצל משה רבינו ע"ה. ומי שאומר בכייה זו היתה בלי כונה, אז אתה מעכב תחיית המתים. ולא תוכל להמציא לך שום תרופה אם לא תתן עיניך באות חנוך בן ירד.

שאלו ר' ישמעאל ור' נחוניא למטטרון, למה זכית להיות גדול מכל צבא מרום. אמר להם לפי ששמי חנוך בן ירד. וסימן לדבר חנוך לנער על פי דרכו (משלי כב ו) וזה האות של ירד מעולה מכל האותיות שבתורה חוץ משמות הקדושים. תמנה מספר שמותיו [נ"א שנותיו] ותמצא כל צרכיך.

ואומר אני נחמן בר שמואל שהלכתי על קברו של אותו צדיק רש"י, הייתי בועט ברגלי והייתי מורעיש על קברו. ויצא מעט עשן מקברו. מיד נרתעתי לאחורי, וראיתי פיסת יד של אש. וקול אומר אלי. אם התרנו לך 'ויתנכלו אותו' כמו אתו, 'עמו כלומר אליו' מי התיר לך. מיד הלכתי בפחי נפש. ומיד שהלכתי ד' אמות לאחורי, שמעתי קול דממה דקה, תשחיר שיניך בתענית, ואם לאו אין לך תקנה, מטעם כי האותיות 'עמו' [כלומר אליו], צועקים עליך למרום. מיד כשהלכתי לביתי פגע בי נחש, והיה כתוב על ראשו כל ערל וכל טמא לא יאכל בו (עפ"י שמות יב מח) מיד בכיתי בכייה גדולה, ואמרתי בלבי והרי שום טמא ופגול לא בא אל פי.

הלכתי ושטחתי על קברו של אותו הצדיק כל הלילה. ובפלגות הלילה שמעתי קול קורא אלי, לאו אתה דומה לרש"י שהיה מוסר את עצמו ונפשו על דברי תורה, והרבה תורה בישראל. וכמעט שנעעלו ממך שערי דמעות. אמרתי ח"ו אין לי תקנה. מיד הראו לי מן השמים תעסוק

קראו לו ר' נחמן בר' שמואל על שם רבנו.

קראו לו ר' נחמן והוא הלך ונסע לטרוז' לפריז לצרפת ונתן בעיטות לקבר של רש"י, בעיטות, עד שרש"י צעק עליו תפסיק להרביץ לי מה עשיתי לך? אני רוצה לדעת את הפירוש, תגיד לי, אני רוצה לשמוע בת קול, שיצא בת קול, תגיד לי מה הפירוש 'אותו, עמו, אליו', כל אחד יודע מה זה אותו, ילד בגיל שנתיים שהוא יודע להגיד את המילה 'אותו', הוא יודע מה זה 'אותו', לא צריך לכתוב פירוש. אז עבודת ישראל מביא מהמגיד מקוזניץ את הסיפור הזה גם כן.

ואני הלכתי ר' נחמן בר' שמואל, והלכתי לקבר של רש"י ונתתי שם בעיטות כאלה, כמעט שברתי

תמונות של מורינו רהב עם בחור החשוב נתן דרוק שנפטר בתשע"ה י"ח כסלו

הזה עבר דרך קמניץ הוא הגיע למגיד מקוזניץ, המגיד מקוזניץ אישר את הסיפור הזה, המגיד מקוזניץ בעצמו אישר את הסיפור הזה שזה סיפור אמיתי שאני נחמן, קראו לו נחמן על שם ר' נחמן, פעם כולם קראו להם נחמן, גם בגמרא יש ר' נחמן.

מראי מקומות והערות

ובעת מיתתי [נ"א הליכתי] השתחויתי ג' פעמים נגד השכינה. ושמעתי ג' פעמים בין כל השתחויה אומר, אלמלא (שלא) הוציא שם בן נח לאברהם אבינו לחם ויין באותה הסעודה, אז לא היה נהרג משיח בן יוסף במלחמת גוג ומגוג. וזה הצער בפמליא של מעלה ושל מטה. דוק ותמצא צרי למכתך ומרגוע לנפשך. אמן אמן אמן סלה סלה.

פרעה שנתן ליוסף (בראשית מא מב) ובין הסרת הטבעת של אחשוורוש שנתן להמן (אסתר י ג) אל יהא עוסק בנסתרות הללו. אם נתינת טבעת להמן מורה על חנק, כי לא נתן לו על ידו, רק להמן, ר"ל להימן. והוא נענש על מחשבתו הרעה אשר חשב. ולכן נפרע ממנו מדה כנגד מדה, ודינו בחנק. כל מי שגנב דינו בחנק. מיד מילתא בלבי נטרית עד יום מותי.

את הקבר, ויצא עשן מהקבר, וראיתי פיסת יד של אש, ויצאה בת קול תפסיק להרביץ, תפסיק לתת בעיטות, לך הביתה, אתה רוצה לדעת את הפירוש, לא תוכל לדעת, [ואמר לו רש"י:] אני צמתי 613 תעניות לפני שכתבתי את הפירוש שלי, זה לא סתם דקדוק, זה הכל רוח הקודש, זה עץ חיים, זה קבלה, זה סודות נוראים, "ויתנכלו אותו להמיתו" מה זה אותו? עמו, אליו, מי התיר לך לתת לי בעיטות מי התיר לך לרצות להבין את הפירוש, עושה לי אולטימטום.

[ממשיך ר' נחמן בן ר' שמואל ואמר:] ופתאום אני רואה נחש, נחש ארסי מסוכן, ארסי כתוב על הנחש, על הראש שלו: 'וכל ערל וכל טמא לא יאכל קודש', אבל אני לא ערל, א' אני מהול, ב' אני לא טמא, למה אני טמא? כתוב על ראש הנחש מי שטמא לא יכול לדעת את הפירוש, הוא ראה נחש ארסי אתה לא תוכל לדעת את הפירוש אף פעם כי אתה טמא, אתה לא יכול לדעת את הפירוש של רש"י מה זה אותו עמו אליו, אי אפשר לדעת את הפירוש, כל ערל לא יאכל בו וכל טמא.

התחלתי לבכות בכיה גדולה, בחיים לא אכלתי דבר טמא, את התרנגולות שחטנו לבד, - [מוריני

[אומר ר' נחמן בר' שמואל:] הלכתי בפחי נפש, והלכתי ד' אמות לאחורי, אמרו לי תשחיר שיניך בתענית, תעשה עכשיו תעניות כל החיים, הרבצת לרש"י הרבצת למצבה שלו, תעשה עכשיו, תשחיר שיניך בתענית, תעשה תעניות עכשיו מאה שנה, אין לך תקנה עד שלא תעשה תעניות כי האותיות צועקים עליך, האותיות 'אותו עמו אליו' הם צועקים עליך! מה אתה רוצה לדעת את

זה אותו עמו
אליו, הוא רוצה
לדעת!

חצות לילה
נשמעה בת קול,
אתה לא מסרת
נפשך על דברי
תורה כמו רש"י
אתה לא דומה
לרש"י לא
מסרת נפשך על
דברי תורה כמו
רש"י.

מה אין לי תקנה?

תדע שננעלו ממך שערי דמעות,
הדמעות שלך גם לא יעזרו לך,
לעולם לא תדע את הפירוש.

חס ושלום אין לי תקנה?

אמרו לו תלמד אלדד ומידד, לך
תלמד אלדד ומידד.

אלדד ומידד חייבים מיתה, אמרו
נבואת שקר, שקרנים, למה?
משה מת, משה לא מת, אז
אומרים שהיא (מרים) נסעה לאומן
או לברדיטשוב, איפה היא הייתה

הרב מספר על עצמו: היינו שוחטים
את התרנגולות לבד, אוכלים
משביעי של פסח עד שבועות
אוכלים תפוחי עץ - בכיתי בכיה
גדולה, שום דבר טמא לא בא אל
פי, למה הוא אומר שאני טמא?

אבל הוא היה ברסלב והוא לא
התייאש והלך עוד פעם בלילה
השני, הוא כבר התפלל מעריב
על הציון, עכשיו הוא מתפלל
מעריב בצעקות בבכיות עד חצות
לילה הוא משתטח על הציון
ובכה ובכה אני רוצה לדעת מה

בברדיטצוב או במזיבוז? מרים, איפה היא הייתה? איך היא הצליחה לבטל את הגזרה? אלדד ומידד אומרים משה מת, שקרנים רמאים, משה לא מת משה חי עוד 40 שנה וחי גם היום ואפילו שראו את המיטה שלו הוא לא מת, כי הוא הראה לו את המיטה, כתוב בגמרא שבת הראה לו את המיטה, משה לא מת, ואומר העשרה מאמרות זה היה נבואה הפוכה זה היה נבואה שעכשיו יהיה תחיית המתים, אם אומרים משה מת סימן שזה תחיית המתים אם משה היה נכנס לארץ היה מיד תחיית המתים זה הכוונה והיה נבנה בית מקדש, תחיית המתים.

המתים שעצם לזו אוכל רק ממלווה מלכה, יש עצם שקוראים לו נסכוי היא רק נהנית ממלווה מלכה, צריכים לאכול כזית במסירות נפש ולשיר את הזמירות אליהו הנביא, צריך 130 פעם להגיד אליהו הנביא, ששרים את הזמירות יוצא 130 פעם, אז תלמד את הסוד של דוד קפילא סעודת דוד המלך ואז אני אגלה לך את הפירוש מה זה אותו עמו אליו.

אני לא מבין מה שייך אלדד ומידד לכאן? מה עניין שמיטה להר סיני? מה הבת קול אמרה לי? הוא שמע בת קול תלמד אלדד ומידד תלמד את הסוד של סעודת דוד המלך ואז תוכל להבין את הפירוש אותו עמו אליו, ואין מבין מה עשיתי? מה חטאתי? אמרתי אני לא הולך מפה אפילו אני אמות אפילו יגידו לי ננעלו שערי דמעות ננעלו שערי תשובה, מה עשיתי? שמתי נפשי בכפי בכי במר נפשי, ריבוננו של עולם תלמד אותי תזכה אותי תרחם עלי, אני לא

תעסוק באלדד ומידד, עד שאתה לא תבין את הסוגיה של אלדד ומידד אתה לא יכול להבין את המילים האלה אותו עמו אליו, אי אפשר, אתה לא דומה לרש"י, ננעלו ממך שערי דמעות, תלמד אלדד ומידד ותעשה מלווה מלכה, תלמד את הסודות של מלווה מלכה זה סוד של תחיית

אמרו אל יברא עד שהקב"ה הסכים גם שאל יברא.

מחלוקת בית שמאי ובית הלל ב"ג עמוד ב' (בעירובין)⁵ בית שמאי אומרים אל יברא, בית הלל אומרים כן יברא, בסוף הודו בית הלל לבית שמאי שאל יברא, הסוף היה, כל זה כתוב בגמרא, הודו שבית שמאי צודקים, עדיף היה לא לברוא את הבן אדם בכלל, הוא רק עושה עבירות, מה יש לברוא אותו? עכשיו שנברא יפשפש במעשיו, רואים שההלכה [בעצם] היא שאל יברא, וזה אמר הקב"ה, ויוסף הצדיק הוא מלאך מטט' והוא התעקש לברוא את [האדם].

כולנו נבראנו בזכות יוסף הצדיק, בזכות יוסף הצדיק, נבראנו בזכות יוסף הצדיק, כל מה שבאנו לעולם כל מה שנבראנו כל מה שנוצרנו זה יוסף הצדיק, [יוסף הצדיק] אמר אני אחראי שמי

מבין מה זה אלדד ומידד, אני לא מבין מה שייך פה אלדד ומידד, מה שייך פה סעודת דוד קפילא? כי הצדיקים קרואים חיים.

פתאום ראיתי יוצא אש מהקבר של רש"י, עכשיו אני רש"י אני אגיד לך את הכל, אני רש"י צמתי 613 תעניות לפני שכתבתי את הפירוש שלי ואת הפירוש על הגמרא, תרי"ג ימים רצופים חוץ משבתות וימים טובים, אכלתי בלילה משהו, [-].

ויש פה ויכוח בין מטט-רון שר הפנים והקב"ה, המלאכים אמרו אל יברא, האחים זה המלאכים שאמרו אל יברא, כל עשרת האחים הם המלאכים שאמרו אל יברא, הקב"ה הכניס עצבה ביניהם ושרף אותם, אמת אמר אל יברא, שרף אותם זרק אותם, אחרי זה שלום אמר אל יברא, אפילו השלום, כל המלאכים

❦ מראי מקומות והערות ❦

לְאָדָם שֶׁנִּבְרָא יוֹתֵר מִשְׁלָא נִבְרָא. נִמְנוּ וְגַמְרוּ: נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שֶׁלֹּא נִבְרָא יוֹתֵר מִשְׁנִבְרָא, עֲכָשְׁיוּ שֶׁנִּבְרָא – יִפְשָׁפֶשׂ בְּמַעֲשָׁיו. וְאָמַרְי לָהּ: יִמְשָׁמֶשׂ בְּמַעֲשָׁיו.

⁵ עירובין יג, ע"ב
תַּנּוּ רַבָּנֵי: שְׁתֵּי שָׁנִים וּמִחֲצָה נִחְלְקוּ בֵּית שְׁמַאי וּבֵית הֵלֵל. הֵלְלוּ אוֹמְרִים: נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שֶׁלֹּא נִבְרָא יוֹתֵר מִשְׁנִבְרָא, וְהֵלְלוּ אוֹמְרִים: נוֹחַ לוֹ

וקיים, כתוב שהגיע למערה של ר' חייא⁶ הוא ראה את יוסף הצדיק, כתוב גמרא [ירושלמי] כלאיים פרק תשיעי וכתובות ב"ג שהגיע רב הונא למערה של [ר' חייא], ר' חגי סחב אותו, אמרו מה אתה רוצה לחיות חיי עולם? אמר אם אני אמות שם תוציאו אותי עם חבל.

שיבוא לקבר שלי יעשה תשובה אני אחראי, הצדיק הוא אחראי, הצדיק הוא ערב, הלכות ערב ג' כתוב שהצדיק הוא ערב שכל אחד יעשה תשובה, מי שמגיע לצדיק הוא חייב לעשות תשובה יהיה מה שיהיה.

אז יוסף הצדיק הוא התעקש עם הקב"ה שכן יברא הבן אדם והוא לוקח על עצמו את הכל כי הוא חי

מראי מקומות והערות

ואישב תלת דנין יהודה בני אחריו ואין עוד. חזקיה בני אחריו ואין עוד. אחריו יוסף בן ישאאל ואין עוד. תלה עינו מסתפקה איתאמר ליה אפיף אפיף שמע קליה דרבי חזיה רבא אמר לרב יהודה בריה נפיש לרב חזיה יתיב ליה ולא קביל עלוי מתיב ליה אמרין כמה דלא קביל עלוי מתיב ליה בן זרעיתיה לא פסיקא לעולם. ויצא משם והיה בן שמונים שנה ונקבלו לו שנינו.

⁶ תלמוד ירושלמי כלאים, פרק ט, הלכה ג (י) פד דמא רב הונא ריש גלותא אסקוניה להקא. אמרי אן אן יהבין ליה. אמרין גיתנייה גבי רבי חזיה רובה דהוא מן דידהו. אמרין מאן בעי מיהב ליה. אמר רבי חזיי אנה עליל יהב ליה. אמרו ליה עליתא את בעי דאת גבר סב ואת בעי מיעול מיתב לה תמן. אמר לון יהבון משיחיתא ברגליי ואין עניית אתון גרשין. אצל

לו מקום, הוא שומע שהם מדברים, ר' חייא מדבר עם הבנים שלו, אם הרב'ה רוצה הוא יכול להזיז את עצמו, תזוזו טיפה תנו מקום לרב הונא, וראיתי את יוסף הצדיק שם, הוא ראה את יוסף הצדיק, ואמרתי (- היינו ר' הונא שבא ליקבר באותה מערה אמר:) לא לא, אל תפנו לי מקום, אני לא רוצה להפריד ביניכם, אמרו אם ככה אז זרעך וזרע זרעך יהיו עד סוף הדורות יהיו תלמידי חכמים, הבן איש חי והרב עובדיה יוסף כולם צאצאים של רב הונא, עד סוף הדורות, הבטיחו שיהיו תלמידי חכמים, אז ר' חייא זה תחיית המתים, מי שבא לר' חייא יכול להחיות מתים, אדם צריך להגיע למערה של ר' חייא.

אז עכשיו אני רש"י באתי כאן לעשות שלום בין מלאך מטט'

כי כל מי שרוצה להיות כהן גדול קיבל שרשרת מזהב, קודש קודשים זה 20 אמות, באמצע זה עשר, חמש מטר ועוד שתי מטר, כל מי שרוצה להיות כהן גדול קיבל שרשרת זהב שבע מטר, זהב טהור, זה שווה להיות כהן גדול... אני רציתי גם להיות כהן גדול אם מחלקים לך כאלה, 300 כהנים כתוב בגמרא ט' עמוד א'⁷ כל אחד קיבל שרשרת מזהב שבע מטר.

עכשיו גם הוא קיבל שרשרת זהב, ר' חגי, הוא נכנס למערה של ר' חייא, אתה רוצה לחיות לעולם? הוא אמר אם אני נשאר שם תוציאו אותי מהשרשרת, אז רב הונא ראה את יוסף הצדיק, רב הונא שהוא הגיע אז הוא ראה שר' חייא אומר לבנים שלו תזוזו טיפה, הגיע רב הונא, תזוזו תפנו

מראי מקומות והערות

⁷ יומא ט, ע"א

אמר רבי יוחנן מאי דכתיב "ויראת ה' תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה" "ויראת ה' תוסיף ימים" זה מקדש ראשון שעמד ארבע מאות ועשר שנים ולא שמשו בו אלא י"ח כהנים גדולים "ושנות רשעים תקצרנה" זה מקדש

שני שעמד ד' מאות ועשרים שנה ושמשו בו יותר משלש מאות כהנים צא מהם מ' שנה שמשו שמעון הצדיק ושמונים שמשו יוחנן כהן גדול עשר שמשו ישמעאל בן פאבי ואמרי לה י"א שמשו ר' אלעזר בן חרסום מקאן ואילך צא ונחשב כל אחד ואחד לא הוציא שנתו:

ובין הקב"ה, בין מלאך מטט' והאחים, כי האחים פסקו לו

[הנשיאים] צריכים להביא קערת

כסף כנגד 930 שנה, קערת זה 770, כסף זה 160 זה לכפר על כל השנים שאדם הראשון הוא לא הצליח כלום לעשות, ה' החרیب

את העולם, הביא מבול, הוא לא הצליח כלום, צריכים לכפר על זה, 1301 שנה שיצאו לו ניצוצות שהם כולם זה כל הנוחבה כל החיזבאללה כל הנאצים זה הניצוצות שיצאו לו 130 שנה, כל ניצוץ זה 400 מיליון שדים.

אז ויתהלך חנוך את האלוקים, חנוך זכה להשלים מה שכל הצדיקים עשו בתשע מאות שנה,

מיתה. וזה לשונו של משה רבנו, עכשיו הוא ראה את משה רבנו, גם דיבר, "ויתנכלו אותו" אשריך רש"י שכל הפירושים שלך זה לשם שמים, אותו עמו כלומר הולך על חנוך, כתוב ויתהלך חנוך את האלוקים, מה זה ויתהלך? שהוא זכה, הוא עשה ב365 שנה הוא עשה מה שנח עשה ב950 מה שמתושלח עשה ב969, ירד 962, ואדם הראשון 930, עוד שבועיים

חנוך עשה את זה ב365 שנה, חנוך, וכתוב ויתהלך חנוך את האלוקים ואיננו כי לקח אותו אלוקים, אז רש"י אומר שהוא קל להרשיע, השמע שלמה כתוב, ר' שלמה מקארלין אומר הוא קל הוא עושה מכל הרשעים קל, הוא אומר שכל הרשעים לא אשמים, ה' לא יכול להביא מבול לעולם, הוא מלמד זכות על הרשעים, הצדיק מלמד זכות על כל סוגי הרשעים שבעולם אפילו הכי גרועים, קל, הוא עושה מזה קל, הוא ככה נולד, הוא לא יודע, הוא תינוק שנשבה, כל אחד הצדיק יכול לדון אותו לכף זכות, ולהמתיק מעליו את כל הדינים, ולהחזיר אותו בתשובה אמיתית, אז זה נקרא קל להרשיע, רש"י אומר לשוב ולהרשיע, אומר השמע שלמה שהוא עושה קל מכל הרשעיות, כל הרשעיות הוא יכול להמתיק.

נחמן כתב בחכמה ובינה שהם רצו שהוא ימות ממכות כי עבדים מתים ממכות, [-] פרץ מרד עבדים ולינקולון, עבדים היו מתים ממכות, מכים אותם מכות רצח, הוא אומר רק המכות לבד שהוא יקבל זה יותר גרוע ממיתה.

ויתנכלו אותו להמיתו, ורש"י בא לעשות שלום בין יוסף והאחים, כל מה שרש"י בא ללמד זכות על האחים שהם מכרו את יוסף שהם רצו, הם האשימו אותו שהוא ברא את העולם וזה לא נכון [להאשים אותו] כי באמת אם היו מתבטלים ליוסף היו עושים תשובה אמיתית.

ויתנכלו אותו להמיתו, וזה אומר משה רבנו לר' נחמן בר' שמואל וכל מה שרש"י התכוון לעשות שלום בין יוסף לאחים וזה למדנו [ש]יהודה דווקא [רצה] להביא כתונת [יוסף] לאביו, ולכן יהודה התגלגל 40 שנה במדבר כי יהודה רצה להמתיק את המכירה הוא רצה שיעקב ימתיק את זה אז הוא הביא את הכותונת, שהקב"ה עוסק כל יום בפרשה של יוסף

וזה כתוב ויתהלך חנוך את האלוקים, ויתנכלו אותו, הוא רצו למכור את יוסף ולהרחיק אותו שימות ממכות, ר' אברהם בר'

הם הצודקים והם מחזירים את כל העולם בתשובה.

שיעור קידושא רבה פרשת ויצא תשפ"ו

אז לאה אמרה לרחל 'המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני' (בראשית ל טו) את גנבת לי את הבעל ועכשיו את גם רוצה לגנוב לי את הדודאים? כי רחל היתה גנבה מלדה, היא גנבה את התרפים, הבן שלה בנימין גנב את הגביע, ויוסף דבר לשון הרע על האחים - הוא אמר עליהם שהם אוכלים אבר מן החי⁸, אבל זה היה בהמה או בן פקועה⁹ או שנולד על ידי ספר

והאחים, הקב"ה עוסק כל יום לומד את הפרשה של יוסף והאחים להמתיק את המחלוקת בין יוסף והאחים שזה לא

היה מכירה על קנאה וככה אלא מכירה, להמתיק את המחלוקת בין הקב"ה והצדיקים, והצדיקים

מראי מקומות והערות

שהאבר מן החי שנחלקו בו האחים עם יוסף היה נשל בן פקועה. כי בן פקועה הוא בן אסור בלי נשיטה מדרבנן ממתי שהוא מפריס דהינו ממתי נשמתחיל ללכת על הארץ, אם הוא לא מפריס מתר לכתחלה לאכלו אפילו חי, ומחמת שהיו בני ישראל עשו קרובים שלהם היו באים אליהם לשמחות וכו' היו מניחים לפניהם האחים גשור בן פקועה יוסף אומר שאסור מפראית עין, על כל פנים אם בן מניחים, צריך להגיד להם. אבל האחים אמרו שהרי כתוב (עבודה זרה ו:): שרק אם ההוא שם לו את זה בתוך בית הבליעה המאכיל חבי, אבל הוא לא שם את זה בתוך בית הבליעה של בני ישראל עשו קרובים, שישאל מה זה! ועיין בכל זה מש"כ הלבוש (רבנו מרדכי יפה),

⁸ רש"י בבראשית לו ב

⁹ לשון הרב בשיעור ישן (חזן מהסוגריים): האחים נהגו לאכול אבר מן החי של בן פקועה (בן פקועה הוא גלד בהמה שחוטף שיצא חי לאחר שחיטת אמו. ונחלקו רבי מאיר ופוסקים: האם שחיטת אמו מטהרת אותו לאכלו ללא נשיטה. חולין עד). ויוסף טען (גרבי מאיר) שהם אוכלים אבר מן החי. והם סברו שאין צורך לשחוט בן פקועה (פוסקים) וכן פסק הרמב"ם) אז הם אכלו בן פקועה ללא נשיטה. ועוד יותר, הם סברו שאפשר לגדל עדרים עדרים של בן פקועה. האור החיים (בפרשתנו פרק לו, ב) מסביר, שזאת היתה מחלוקת האחים ויוסף.

עוד בשיעור אחר: והאור החיים אומר (וישב לו ב)

לְאֶשְׁתְּךָ לְהִשָּׁקוֹת אוֹתָם, וְאִם הָיָה
תִּשְׁקָה אוֹתָם תִּדְעַ שֶׁהִיא
מִשְׁבֶּשֶׁת, אֲזַי אֵל תִּקַּח אוֹתָהּ) אֲזַי
רִבְקָה אוֹמֶרֶת אֲנִי אֶתֵּן לָהֶם קֶצֶת
מִיָּם, אֵיךְ הִיא תִּשְׁקָה אוֹתָם? !
עֲשֵׂרָה גְּמָלִים! אֲזַי בְּאֵמֶת אוֹמֶר
הַמְּדַרְשׁ שֶׁהַכֹּהֵן הָיָה קוֹפֵץ
מֵאֱלֹהֵי¹⁰.

אֲזַי לֹא אָמְרָה 'הַמַּעֲט קִחְתָּךְ אֶת
אִישִׁי וְלָקַחְתָּ גַם אֶת דּוֹדָאִי בְּנִי'

יִצְרָה אוֹ שְׁנוּלְדוּ מֵהַמִּיָּם, כִּי
רָשָׁ"י אוֹמֵר שֶׁהַצֶּאֱנָן שֶׁל יַעֲקֹב
הִתְעַבְּרוּ מֵהַמִּיָּם – שֶׁתּוֹ קֶצֶת מִיָּם
וְהִתְעַבְּרוּ¹⁰.

גַּם רִבְקָה הִבִּיאָה 'קֶצֶת מִיָּם'
לְגְּמָלִים, לָמָּה 'קֶצֶת מִיָּם' גְּמָל
שׁוֹתָה בְּשִׁבְלִי שְׁלוֹשׁ יָמִים, אֵיךְ
הִיא תִּשְׁקָה עֲשֵׂרָה גְּמָלִים? זֶה
מִרְאֵה שֶׁהִיא מִשְׁבֶּשֶׁת... (פַּעַם
הַבָּאָה תִּבְיֵא עֲשֵׂרָה גְּמָלִים, וְתִגִּיד

מראי מקומות והערות

ע"ש. והנה צאנו של יעקב נבראו מן המים בדרך
נס, ולא באו לא מן הזכר ולא מן הנקבה, ומעתה יש
מקום לומר דרין צאנם של יעקב שוה לדרין הדגים,
דכמו דמציו בדגים שאינם צריכים שחיטה להיות
שנבראו מן המים, הכי נמי יהיה מותר לאכול אותם
הצאן אף בלא שחיטה, מכיון שנבראו מן המים.

אלא דהך מילתא מיתלי תליא בפלוגתא התנאים
(ב"מ קט"ו ע"א) אי דרשינן טעמא דקרא או לא,
דאי דרשינן טעמא דקרא, שפיר איכא למימר
דלחכי ציוותה התורה לשחוט את הבהמה לפי
שנבראת מן היבשה, ובכן צאנו של יעקב שנבראו
מן המים דינם כדגים, אבל אי לא דרשינן טעמא
דקרא, ליכא למימר כדברי עובר גלילאה, אלא כך
גזירה חכמתו יתברך להיות הצאן מותרים רק
בשחיטה, ועל כן גם הצאן של יעקב לא היה רשאי
באכילה כי אם על ידי שחיטה.

ומעתה ניתן להאמר דבהכי נחלקו השבטי י-ה,
שהם אכלו אבר מן החי מצאנו של יעקב, משום
דסבירא להו דדרשינן טעמא דקרא, ועל כן צאנו
של יעקב דינו כדגים דלא בעינן כלום, אבל יוסף
היה סובר דלא דרשינן טעמא דקרא, ולכן הביא
את דבתם רעה אל אביהם, שהם אוכלים אבר מן
החי. (ליל שב"ק וישלח תשכ"ו)

¹¹ מדרש מאור האפילה (חומש תורה שלמה)

הובא בגור אריה ובפרשת דרכים (לרבונו בעל
המשנה למלך על הרמב"ם).

¹⁰ בראשית ל פס' לח, פרש"י: וַיִּחְמְנָה בְּבִאֵן
לְשִׁתּוֹת - רַבִּי הוֹשִׁעַיָּא אוֹמֵר: הַמִּיָּם נִעְשִׂין זֶרַע
בְּמַעֲיָהוּ וְלֹא הֵיוּ צְרִיכוֹת לְקַבֵּר (ב"ר ע"ג), וְהָיוּ
"וַיִּחְמְנָה" וְגוֹמֵר

קונטרס חידושי תורה לר' יואל מסאטמאר
מחלוקת יוסף והשבטים היה אם הצאן שנבראו מן
המים חייבין שחיטה

ויבא יוסף את דיבתם רעה אל אביהם (שם, ב').
ופירש רש"י, שהיה מגיד לאביו שהיו אוכלים אבר
מן החי, ע"ש. וכבר האריכו המפרשים (ע"י פרשת
דרכים דרוש א') למעניתם לבאר במה נחלקו יוסף
ואחיו, ועוד לאלוק מילין. ונראה לבאר, בהקדם מה
דאיתא במדרש (פרשה ע"ג ס' י'), כך היה יעקב
אבינו נותן את המקלות בשקות המים, והיתה
בהמה באה לשתות ורואה את המקלות ונרתעת
לאחוריה והזכר רובעה, והיתה יולדת כיוצא בו.
אמר רבי הושעיא, נעשו המים זרע בתוך מעיהם,
ולא היו חסירות אלא צורת הולד בלבד, ע"ש.

עוד זאת נקדים, דאיתא בגמרא (חולין כ"ז ע"ב),
דרש עובר גלילאה, בהמה שנבראת מן היבשה
הכשרה בשני סמנים, דגים שנבראו מן המים בולא
כלום, ועוף שנברא מן הרקק הכשרו בסימן אחד,

הָיָה שׁוֹלַח הָיָה מְגִיעַ לְלֹאָה.

כְּמוֹ שֶׁהָיָה עִם קְלִמְנֵט בְּבוֹאָנוֹס
אִירֶס בְּאַרְגֵּנְטִינָה¹², אִזְ הֵם עָשׂוּ
שָׁכַל הַמַּכְתָּבִים יִגִּיעוּ לְמָקוֹם
אַחֵר, וְכֵךָ הֵם הָיוּ קוֹרְאִים אֶת
הַמַּכְתָּבִים שֶׁנִּשְׁלְחוּ אֵלָיו, הֵם
שָׁלְמוּ קֶצֶת כֶּסֶף וְהַכֵּל הָיָה מְגִיעַ
אֵלֵיהֶם.

אִזְ רַחֵל בִּקְשָׁה קֶצֶת 'דּוּדָאִים', מָה
זֶה הַדּוּדָאִים? הַדּוּדָאִים זֶה
פְּרָחִים בְּצוּרַת אָדָם, אֵין אֶת זֶה
הַיּוֹם, רַק אִזְ זֶה הָיָה. וְהַזֶּהר אֹמֵר
עַל הַפְּרָשָׁה שֶׁזֶּה הָיוּ מְלֹאָכִים
מְלֹאָךְ גְּבִרְיָאֵל וּמִיכָאֵל, וְהָיָה
בִּקְשָׁה אֶת הַמְּלֹאָכִים, אֶת
הַמְּלֹאָכִים שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים עִם
רְאוּבֵן מֶט"ט וְסַנְד"ל¹³ אִזְ רַחֵל
בִּקְשָׁה אֶת זֶה, אִזְ לֹאָה אֲמָרָה: מָה
פְּתָאוֹם! לֹא מוֹכֵנָה בְּשׁוֹם פְּנִים
לְתֵת לָהּ! וְאִזְ בְּסוֹף הָיָה הַסְכִּימָה

(בְּרֵאשִׁית ל טו) אָבֵל מִי גִנֵּב לְמִי
אֶת הַבַּעַל, לֹאָה לְרַחֵל אוֹ רַחֵל
לְלֹאָה? לֹאָה גִּנְבָה לְרַחֵל, אִזְ לְמָה
הָיָה אֹמֶרֶת לָהּ שֶׁהָיָה גִּנְבָה? !
אָבֵל בְּאֵמֶת זֶה הָיָה סוֹד שָׁרָק
מִשֶּׁה גְּלָה אֶת זֶה אַחֲרֵי 250 שָׁנָה,
רַק אִזְ נֹדַע שֶׁבְּאֵמֶת יַעֲקֹב רָצָה
אֶת רַחֵל, וְלֹאָה הָיָה זֶה שֶׁגִּנְבָה אֶת
הַבַּעַל, רַק אַחֲרֵי 250 שָׁנָה!
כְּשֶׁמֶשֶׁה כָּתַב אֶת זֶה בַּתּוֹרָה, רַק
אִזְ זֶה נֹדַע. זֶה 40 שָׁנָה [שֶׁהָלְכוּ
בַּמִּדְבָּר] וְעוֹד 210 שָׁנָה שֶׁהָיוּ
בְּמִצְרַיִם אִזְ זֶה 250 שָׁנָה, כִּי כָּל
הַמַּכְתָּבִים שֶׁיַּעֲקֹב הָיָה שׁוֹלַח
לְרַחֵל אִזְ לָכֵן הָיָה לוֹקַח אֶת זֶה,
אֶת כָּל הַמַּכְתָּבִים, וְהוּא הָיָה
מְשַׁנֶּה אֶת זֶה הוּא הָיָה מוֹחֵק אֶת
מָה שֶׁכָּתַב יַעֲקֹב לְרַחֵל, וּמְשַׁנֶּה
לְלֹאָה כְּלָתִי, הָיָה לוֹ כֵּזֶה יַעֲקֹב
גִּנְפִיטִי וְהוּא הָיָה כּוֹתֵב 'לְלֹאָה
כְּלָתִי' כֵּכָה כָּל הַמַּכְתָּבִים שֶׁיַּעֲקֹב

מֵרֵאִי מְקוֹמוֹת וְהַעֲרוֹת

הַשְׁדָּה הָיָה הַמְּלֻכּוֹת הַדּוּדָאִים הֵם מַטְרֹוֹן
וְסַנְדִּלְפוֹן שֶׁהֵם תַּחְתֵּיה' בְּהִיכֵל קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים
מֶט"ט שֶׁר עוֹלָם הַיִּצִּירָה וְסַנְדִּלְפוֹן שֶׁר עוֹלָם הַעֲשִׂי
וְהֵם הַמְּלַקְטִים כָּל מַעֲשֵׂה הַתַּחְתּוֹנִים וּמַעֲלִים
אוֹתָם לְמַעְלָה לְמַלְכוּת כְּדִי שֶׁהָיָה תַתְקַשֵּׁט בָּהֶם
וְתַתְעַל' וְתַתְקַשֵּׁר לְמַעְלָה וְזֶהוּ הַדּוּדָאִים נִתְּנוּ רִיחַ
דִּהֵיִינוּ רִיחַ הַתּוֹרָה וְהַמְצוּ' שֶׁלְקָטוּ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה
וּבָהֶם הָיָה מַתְקַנֶּת כְּדִמְפָּרֵשׁ וְאוֹיֵל."

¹² רִיקֶרְדוֹ קְלִמְנֵט הָיָה שְׂמוֹ הַבְּדוּי שֶׁל הַרוּצָה
אֲדוּלָף אֵייכְמַן בַּעַת שְׂבַרַח מַגְרִינִיָּה לְבוֹאָנוֹס
אִירֶס שְׂבַאֲרֵגֵנְטִינָה, הָרַב מְסַפֵּר עַל פְּעוּלוֹת אֲנָשִׁי
הַמוֹסֵד שֶׁהִגִּיעוּ מִיִּשְׂרָאֵל וְעָמְלוּ לְאַמֵּת אֶת זֶהוּתוֹ
וְלִהְיוֹת אַחֵר עֲקֻבוֹתָיו.

¹³ אֹר הַחֲמֹה, זֶהוּר ח' אִדָּף קֶסֶה ע"ב: "... וְזֶהוּ וִילָךְ
רְאוּבֵן דִּהֵיִינוּ הַחֲסֵד לְבָקֵשׁ עִילָה וְהַמְצָאָה כְּדִי
לְבִרְכָּה לָהּ. וְאַשְׁכַּח בָּהִי שְׂדָה אֵינוֹן דּוּדָאִים

בתנאי שיעקב יבוא אליה, ואז נולדו יששכר וזבולן.

זבולן נולד בלי לב, נולד בלי לב! כמו החכם צבי שהתיר תרנגולת בלי לב, (אחר כך) הוא היה צריך לברך ממקום למקום כי כלם יצאו נגדו, על זה שהוא שפסק להתיר תרנגולת בלי לב, אז הוא ברח מאמסטרדם ל...? ממקום למקום.

ואבא שלו קראו לו רבי יענקל אז הגיעו עדים שהם ראו איך שחתכו לו את הראש - העידו! ואמא שלו קראו לה נחמה היא לא הסכימה להאמין לעדים בשום פנים ואופן, היא אמרה אני מרגישה שהוא חי! ודוד שלה רבי העשיל מקראקא עכשו היינו בקבר שלו בקרקוב הוא ברח מלובלין לקראקא אמר לה יותר אל תכנסי אלי לבית! יש פה עדים שהעידו שראו שהוא מת - שחתכו לו את הראש! מה, את לא מאמינה?! היא הייתה בת אחותו, והיא אמרה: לא! אני

מרגישה שהוא חי. ובאמת, אחרי חצי שנה 'בא הרוג ברגליו', ואז הוא אמר שבאמת העמידו אותו בשורה.. כי הקוזקים היו מאוד מסדרים לא כמו בשוכו בנים הכל בלגן, והעמידו את כלם בשורה, וחתכו לאחד אחד את הראש, והוא היה מספר 100, כשהגיעו אליו אז הקוזק הוא רחם עליו, אז הוא אמר לו אני אתן לך מכה פה בצנאר עם החרב, ותעשה את עצמך כאלו שאתה נופל על הרצפה ומת, ואז הוא שכב על הרצפה שמונה ימים, אחרי שמונה ימים הוא קם והוא ברח, ולאחר חצי שנה הוא חזר, זה היה בשנת ח"ת כי אברהם השתחווה לבני חת (בראשית כג ז) ולכן היה הריגות בשנת ת"ח כתוב שמונה פעמים חת ואברהם כבר התפלל מי יחיה ומי ימות בשנת ח"ת¹⁴

תמיד בני האשה הראשונה היו מוכרים את הילדים של האשה השנייה, האחים מכרו את יוסף, וגם אצל יפתח הגלעדי זרקו אותו

מהבית, וגם אצל אותו האיש שזרקו אותו וזה הוכחה שהוא היה ממזר¹⁵, וגם אברהם זרק את ישמעאל אז אחרי זה נענשו עם ישראל – כתוב 'גרש יגרש' (שמות יא א) שבגלל שאברהם גרש את ישמעאל ירדו בניו למצרים, כי למה אברהם זרק אותו למדבר? ! הוא היה בחרון, אז תשלח אותו לחלוה, שלח אותו באיזה עיר, ככה לזרק אותו במדבר? ! לכן בניו נענשו, ככה אומר הרמב"ן וגם הפעל הטורים¹⁶.

והתקדשתם

אשה – זה רק להשלים את האדם

אומר הרמב"ן¹⁷ מה פירוש קדושים תהיו? שכל אחד חייב להיות קדוש, המצוה זה רק להביא ילדים, ולא לשעשועים, כל מי שרוצה שעשועים הוא ילך לרחוב יפו יש שם בתי שעשועים אנחנו נסדר לו הנחה, נתן לו חפשי חופשי, אבל אשה זה לא לשעשועים ולא להנאות, האשה זה החלק השני של הבן אדם, זה הפתח שלו, "אשת חיל עטרת בעלה", ואדם צריך להתיחס לאשה כמו לכתור שמשפצים אותו עם יהלומים,

מראי מקומות והערות

קדוש אני", כשם שאני קדוש כך אתם תהיו קדושים, כשם שאני פרוש כך אתם תהיו פרושים:

ולפי דעתי אין הפרישות הזו לפרש מן העריות כדברי הרב, אבל הפרישות היא המזכרת בכל מקום בתלמוד, שבעליה נקראים פרושים:

והענין כי התורה הזהירה בעריות ובמאכלים האסורים והתירה הביאה איש באשתו ואכלת הבשר ותיו, אם בו ימצא בעל התאווה מקום להיות שטוף בזמנת אשתו או נשיו הרבות, ולהיות "בסבאי יין בוללי בשר למו", וידבר פרצונו בכל הנבלות, שלא הזכיר אסור זה בתורה, והנה יהיה נכל בפרשות התורה:

¹⁵ היו לו ארבעה תלמידים, ארבע אוונגליונים.

¹⁶ בעל הטורים, בראשית א י: גרש. ג' במסורה גרש האמה. גרש לץ. כלה גרש יגרש. גרש האמה הזאת ואת בנה ואז תגרש הלץ ובשביל שגרשה שרה להגר מביתה נענשה ונשתעבדו בניה והוצרכו להתגרש משם.

¹⁷ רמב"ן ויקרא קדושים יט, ב

"קדשים תהיו". הוו פרושים מן העריות ומן העברה, שכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא קדושה, לשון רש"י. אבל בתורת כהנים (פרשה א ב) ראיתי סתם, פרושים תהיו. וכן שני שם (שמיני פרק יב ג), "והתקדשתם והייתם קדשים כי

השיעור של הרב. ולכן משה קרא לכל עם ישראל, ואמר להם: "דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם" (ויקרא יט, ב), כי כל אחד חייב להיות קדוש, אף אחד לא יכול להגיד אני פטור מלהיות קדוש, זה קשה לי, אין קשה, זה מצות עשה כמו כל המצוות, על כן "דבר אל כל עדת בני ישראל", עכשיו הולכים לחייב כל יהודי להיות קדוש, כל יהודי להיות טהור, מחר בוש בבוקר מתחיל שחרית, וכולם חייבים להיות פה בלי יוצא מן הכלל, אין שום פטור, ובחמש כולם קמים מהמיטות, יוצאים מהמיטות. (ארוי הלבנון).

עם מרגליות, שמים אותו בכספת מיוחדת, את האשה צריכים לשמור בכספת מיוחדת, ולא להפוך את זה לשעשועים, לדברי תועבה, דברים מגנים, על דברים מגנים הכחידו שבט שלם - שבט בנימין (שופטים יט-כ), רחל ראתה את ה"בן אונני" (בראשית לה, יח) - את שבט בנימין נהרג ויעקב קרא לו "בנימין" (שם) כי ראה את השש מאות איש שיצאו מפניו וביניהם שאול שהיו צדיקים גמורים, שיקימו את שבט בנימין מחדש¹⁸. אדם צריך לדעת שאשה זה לא לשעשוע, ולא לעשות דברים מגנים איתה, זה רק בשביל שלמות הנשמה, ולכן צריכים ללמוד איתה כל יום שעה, כל יום ללמוד את

שמעון ולוי זכו - כי "לא ויתרו"

הוא זמרי בן סלוא, הוא שאול בן הפנעניתי, ומה שמו שלומיאל בן שמעון-ידניה בן יעקב אבינו¹⁹,

נשיא שבט שמעון, שלומיאל בן צורישדי, ולמדנו שהוא שלומיאל בן צורישדי,

ברוך הוא מתעסק בשבחן של צדיקים לפרסמן בעולם כה מתעסק בגנות הרשעים לפרסמן בעולם פרסם פנחס לשבח ופרסם זמרי לגנאי עליהם נאמר (משלי י') "זכר צדיק לברכה ושם רשעים

¹⁸ ראה בהרחבה בזה הענין בסוף שיעור במוצאי שבת מקץ

¹⁹ מדרש תנחומא פנחס - פרק ב
(ב) "ושם איש ישראל המכה" וגו' פשם שהקדוש

דַּרְשָׁה, מִשְׁמַעוֹן וְלֹוֹי שְׁאִמְרוּ בְּכָר מִצְוָה שְׁלֵחַם דִּרְשָׁה²⁰.

מה היתה הדרשה? מחלוקת הרמב"ן והרמב"ם בענין בני העיר שכם שלא מחו על ששכם בן חמור חטף את דינה בת יעקב והחטיא אותה, לפי הרמב"ן הם לא חייבים להקים בתי דין, אין כזה חיוב. כי הרמב"ם אומר (בהלכות מלקים ט, י"ד)²¹ שיש חיוב על כל עיר של גוים להקים בית דין, ואם לא הם חייבים מיתה. מגיע הרמב"ן ואמר²² מה פתאום, הרמב"ן

למעשה הוא היה בן צורישדי - היינו בן שמעון בן יעקב, הוא היה צריך להיות בלי שום תאנה כמו צור כמו אביו שהיה הכי גיבור בעולם, הוא יכל להרוג עיר שלימה - שכם, הוא היה כזה קטנצ'יק בן שלש עשרה, פרעה היה אמה אחת, הוא היה כנראה שתי אמות, אבל עיר שלימה הוא חסל בגיל שלש עשרה, יחד עם לוי, הם היו שני אחים, אומר החדושי הרי"ם שזה היה הדרשה של הבר מצוה, מאיפה יודעים שאומרים

מוראי מקומות והערות

התראה ועל פי קרוביו. אבל לא בעדות אשה. ולא תדון אשה להם:

²² רמב"ן בראשית לד, ג

יג "וישנו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה". ...ורבים ישאלו, ואיך עשו בני יעקב הצדיקים הפעשה הזו לשפוח דם נקי. והרב השיב בספר שופטים (רמב"ם הלכות מלקים פי"ד ה"ט) ואמר שבני נח מצאים על הדינים, והוא להושיב דיניו בכל פלג ופלג לדון בשש מצות שלקו, וכן נח שעבר על אחת מהן הוא נהרג בסוף, ראה אחד שעבר על אחת מהן ולא דנהו להרגו הרי זה הרוגה יתרג בסוף. ומפני זה נתחייבו כל בעלי שכם הריגה שהרי שכם גזל, והם ראו וידעו ולא דנוהו:

ואין דברים הללו נכונים בעיני, שאם בן היה יעקב אבינו חבי להיות קודם וזוכה במיתתם, ואם פחד מהם למה כעס על בניו וארר אפם אחר פמה זמנים, וענש אותם וחקלם והפיצם, והלא הם זכו ועשו מצוה ובטחו באלהים והצילים. ועל דעתו הדין שפנו לבני נח בשבע מצות שלהם אינם להושיב דיניו בכל פלג ופלג בלבד, אבל צוה אותם בדין גנבה ואונאה ועלש ושכר שכיר ודיני השומרים ואנס ומפתה ואבות נזיקין וחובל בחברו ודיני מלוה ולוה ודיני מקח וממכר וכיוצא בזה, כענין הדין שנצטוו ישראל, ונהרג עליהו אם

ירקב". זמרי בן סלוא נשיא בית אב" אמרו רבותנו זכרונם לברכה שלשה שמות היו לזמרי ואלו הן זמרי בן סלוא ושאול בן הפנעני ושלומיאל בן צורישדי זמרי על שנעשה על אותה המדינית כביצה מוורת בן סלוא שהסליא עון משפחתו שאול על שהשאל עצמו לעברה בן הפנעני שעשה מעשה כנען ומה שמו שלומיאל בן צורישדי שמו "זמרי בן סלוא נשיא בית אב" שכל הפוגם את עצמו פוגם את משפחתו עמו "זמרי בן סלוא נשיא בית אב" הכתוב מתמיה עליו "פרץ גדר ישכנו נחש" (קהלת י) אביו (- שמעון) קנא על הגנות תחלה שנאמר (בראשית לד) "ויקחו שני בני יעקב" וגו' וזה פורץ גדר שגדר אביו

²⁰ למעשה מורינו הרב שליט"א כבר באר שזה היה הבר מצוה רק של לוי, כיון ששמעון היה גדול ממנו בחצי שנה, ובאותה שעה כבר היה בן שלש עשרה וחצי.

²¹ רמב"ם שופטים, הלכות מלקים ומלקמותיהם ט, יד

וביצד מצויו הו - הבני נח על הדיניו. חייבו להושיב דיניו ושופטים בכל פלג ופלג לדון בשש מצות אלו. ולהזהיר את העם. וכן נח שעבר על אחת משבע מצות אלו יתרג בסוף. ומפני זה נתחייבו כל בעלי שכם הריגה. שהרי שכם גזל והם ראו וידעו ולא דנוהו. וכן נח נהרג בעד אחד ובדן אחד בלא

י"ד בסלו חשפו
לנתן בן תנח
רבונו של עולם כל יכול אחת יודע שנתן בן תנח זצ"ל
היה הצדיק הכי גדול שבדור (—) ורבונו היה מעורב בו
ולכן בן בעת הוא מנן לנו ומזלין בערעו וכבר נזכר
למלאך ושרף קדוש וגורא
בברכה החורה
אליעזר ברלנד

אשר נסיתו במסה תריבהו על-מי
מריבה" (דברים לג, ח), שהם התגייסו
היחידים, להלחם בכל שבטי ישראל,
הם נלחמו מלחמת ה', לנקם את
נקמת ה' במדין, לכן הם זכו לחיות
לעולם, לשמש בקודש קודשים, הם
צריכים פעמים ביום לרחץ את קודש
קודשים. שבט שמעון אחרי זה הם
אמרו את שם המפורש, משה למד את
כולם.

ואחרי ששמעון ולוי בגיל שלש
עשרה הרגו את כל אנשי שכם, שמעון
זכה לכל הדרגות שלו, נפתחו לו לכל
השערים. יעקב אמר שאפשר גם בלי
זה, כי הם - בני העיר שכם כבר מלו את
עצמם, הם כבר שמרו תחומין, אז
אפשר להכניס בהם יראת שמים, כי
כבר שתי מצוות הם קבלו על עצמם,
גם מילה, וגם תחומין. לכן כל מי
שמקבל על עצמו מילה ותחומין,
נפתחים לו כל שערי בינה, לשמעון
יש לו אות נוי", שהם זכו לכל חמשים
שערי בינה. (ארזי הלבנון).

חולק על זה, הוא אומר, מה העיר
חיקת להקים בית דין? אם יש בית דין
צריך לדרון, אבל אין חיוב להקים בית
דין, אין כזה דבר. פלומה ה' אמת שזה
חיוב, אבל זה לא חיוב שחייבים על זה
מיתה, שלכן הלכו להרוג שמעון ולוי,
אלא מסביר הרמב"ן וזה לשונו: אבל ענין שכם, כי
בני יעקב, בעבור שהיו אנשי שכם רשעים ודמים
חשוב להם כמים רצו להנקם מהם בחרב נוקמת,
והרגו המלך וכל אנשי עירו כי עבדיו הם, וסרים אל
משמעתו, ואין הברית אשר נמולו נחשב בעיניהם
למאומה כי היה להחניף לאדוניהם.

אבל שמעון ולוי לא ויתרו, הם לא
מותירים אף פעם, שמעון לא מותיר,
ולוי, לכן "תמיד ואוריה לאיש חסידך

מראי מקומות והערות

עבדיו הם, וסרים אל משמעתו, ואין הברית אשר
נמולו נחשב בעיניהם למאומה כי היה להחניף
לאדוניהם, ויעקב אמר להם כבאן כי הביאוהו
בספנה שנאמר "עברתם אתי להביאני", ושם
אמר אפס כי עשו חסם לאנשי העיר, שאמרו להם
במעמדו "וישבנו אתכם והיינו לעם אחד", והם
היו בוחרים בהם ובעטו בדבוקם, ואולי ישונו אל
ה' והרגו אותם חנם, כי לא הרעו להם כלל. וזהו
שאמר "כלי חסם מכרתיכם" (לסלן מט ה):

גנב ועשק או אנס ופתה בתו של חברו או שהדליק
גדישו וחבל בו וכיוצא בהן. ומקלל המצוה הזאת
שלישיבו דייניו גם בכל עיר ועיר בישראל, ואם לא
עשו כן אינו נהרג, שזו מצות עשה בהם, ולא
אמרו (סנהדרין נז). אלא אזהרה שלקח זו היא
מיתתו, ולא תפרא אזהרה אלא הפניעה בלאו, וכן
דרך הגמרא בסנהדרין (טז):

...אבל ענין שכם, כי בני יעקב, בעבור שהיו אנשי
שכם רשעים ודמים חשוב להם כמים רצו להנקם
מהם בחרב נוקמת, והרגו המלך וכל אנשי עירו כי

הוספות ממורינו הרב שליט"א

מהרגשת תענוג גשמי הזה שהוא מהצדעת משכא דחויא, וכך יאמר. וראיה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל שאפילו היו חוטפין אותו רוצחים באמצע אכילה ותיחיד הקדוש לעשות לו הענינים קשים הייתי משמח את עצמי על קידוש השם ותיכרף יותר מתענוג גשמי הזה, אך יותר שיהיה דובר אמת בלכבו ושיהיה אז בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בתוכיות ובפנימיות הלב באמת גמור, ולא ישמח את עצמו להיות בגונב דעת עליונה חס ושלום.

פלא יועץ את ז' וזוג

ומאחר שאין אשה אלא לבנים (תענית לא א כתובות נט, ב) וכל שלמות הולד במדות ובדעות תלוי בזמן הווג ובכונת הווג, אי לזאת לו בכח ולו בחיל יגבר איש לקים מצותו דבר בעתו ויתאמץ במצותו איש ואשתו לחשב מחשבות מהורות זכות וברות, וזר לא יקרב במחשבותם שום מחשבה זרה, כי קרוב הוא להיות בעילתו בעילת זנות ונפש חס חובלים ובנים זרים ילדו רעים וחמאים וטפשים בנים משחיתים כל מוס בם. ומה יתאונן אדם חי כשיש לו תרבות רעה בתוך ביתו גבר על חמאיו שהוא גורם רעה לעצמו. וזו רעה חולה ואכזריותא גדולה יותר משוחטי הילדים, ואם היו יודעים הבנים שהוא גרמא להם בניזקים היו צועקים מרה עליו באמר, למה עברתנו ובעון חוללתנו. וכי ישאו את עונם, אב ואם נוטלים חלק בראש, כי הם אבות הממאה ואין על הבנים כל כך אשמה, כי מאחר שהיסוד רעוע והשרש רע והקלפה בנפש לומה מה יעשה אותו הבן ולא יחטא, כי נפש רשע אותה רע, וצריך עמל וטרח ויגיעה רבה בלי האי, ואולי יוכל לחפץ טבעו ומזגו הרע.

שבחי הר"ן זי

גם אמר שהווג של הצדיק האמת, קשה עליו ענין זה. ולא די שאין לו שום תאוה כלל, כי אם אדרבא יש לו יסורין מזה ממש כמו יסורי התינוק בשעת מילה. כי ממש יסורין אלו יש להצדיק בשעת וווג ויותר מזה. כי התינוק אין לו דעת, על כן אין היסורים שלו גדולים כל כך, אבל הצדיק שיש לו דעת יסוריו גדולים מהתינוק. וזה היה אצלו דבר פשוט ואמר שקל אדם יכול לזכות לבוא למדרגה זו. וכפי הנראה מדבריו היה שקדשתו של עצמו גבה עוד יותר ויותר.

צעטיל קטן

טריבו הרב רבי אלימלך מליענסק זצוק"ל זיע"א

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם:

א. ככל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה, ובפרט שהוא יושב בטל לבדו בחדר או שוכב על מכתו ואינו יכול לישן, יהיה מהרהר במצות עשה זו של ונקדשתי בתוך בני ישראל, וידמה בנפשו ויצויר במחשבתו כאילו איש גדול ונורא בוער לפניו עד לב השמים, והוא בשביל קדושת השם יתברך שוכר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קידוש השם יתברך, ומחשבה טובה הקדוש ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו שוכב ויושב בטל, רק מקיים מצות עשה דאורייתא.

ב. בפסוק ראשון של קריאת שמע ובקרה ראשונה של שמונה עשרה יהרהר בנזכר לעיל, ועוד יכוין אם יענו אותו כל אומות העולם ככל ענינים קשים ויפגשו עורו מקשרו להפחיש חס ושלום ביהודו, וסבול כל היסורים ולא יודה להם חס ושלום, ויצויר בדעתו ומחשבתו כאלו עושין לו בנזכר לעיל, ובזה יצא ידי חוב קריאת שמע ותפלה בדין.

ג. גם בשעת אכילה ותיחיד הקדוש יכוין בנזכר לעיל, ובשיתחיל להרגיש תענוג גשמי יצויר במחשבתו בנזכר לעיל, ותיקף ומיד יאמר בפיו ובלבבו שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל

קדושת הבית

קבורת רחל – זה ע"פ הדיבור

עושה עשור קילומטר בשעה. מה הבטיח?
הייתי קובר אותה בבית לחם, או בחברון,
לפחות בבית לחם הייתי קובר אותה, [שזה
בתוך העיר ולא באמצע הכביש].

אלא כל זה על פי הדבור. הוא אומר לו, תדע
לך בני היקר הכל ה' אומר לי, כאן 'בנקדה'
הזאת [לקבר אתה]. עכשו רואים את זה,
ממש שלוש אלף שנה, שאם לא, רחל היתה
קבורה עוד קילומטר אחד פנימה [לתוך העיר
בית לחם]. כבר לא היינו יכולים לבוא [לקבר
שלה]. רק על ידי ידיות ורמונים ובקבוקי
תבערה. כמו בשכם, ברוך ה' נוסעים לשכם
כל יום ולא קורה שום דבר. (שעור מתשפ"ג).

יוסף לא מוחל לאבא שלו (רש"י בראשית
מח, ז), לא מוחלו הוא אומר אני לא אמוחל
לך אבא לעולם, קברת את אבא שלי באמצע
הכביש. היא קבורה באמצע הכביש, עכשו
טפה הזיוז את הכביש, אבל הוא קבר אותה
ממש באוטוסטרדה באמצע הכביש. אז הוא
(-יעקב) אומר לו (-ליוסף) אולי אתה חושב
שהייתי רחוק מבית לחם, אולי הייתי רחוק
עשור קילומטר, לא, הייתי קרוב וכלתי לקבר
אותה בחברון. כמה זה חברון זה חצי שעה,
מבית לחם עם החמורים זה שלוש שעות, [כי
זה מרחק של] שלוש קילומטר, [ו]חמור

קדושת הצדיקים

ככל שהצדיק יותר גדול – מוציאים עליו יותר טובים

עליו כזבים, הפל לפי גדלת הצדיק, ככה הוא הולך וגדל, העלילות הולכות וגדלות וכל יום מוציאים ספורים חדשים עד אין סוף, וכפי גדלתו ככה מוציאים, אבל שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר, כי זה בעולם תכלית האמת, כי הצדיק האמתי הוא עקר נקדת האמת שמבטלת את כל השקרים שבעולם, ולכן אומרים עליו את כל השקרים עד שהם יתבטלו מאליהם. (ארזי הלבנון).

כתוב בהלכות בהמה וחייה טהורה שעל הצדיק עושים את כל העלילות, כמה שהצדיק יותר גדול עושים עליו יותר עלילות, וירמיהו חשדו אותו באשת איש, וגם את משה רבינו חשדו באשת איש, ר' נתן מסביר שכמה שהצדיק יותר גדול ככה יותר חושדים בו, יותר מעלילים עליו עלילות, ויותר מוציאים

מילתא דבר יהותא

אדוני מה השעה?" – 12:25 "וואלה תהיה לי בריא אמן, יא צדיק השם ישמור אותך מכל משמר, ויברך אותך לעד".

8: *איך גבר מכבה מזגן? 1. קם. 2. לוחץ על הכפתור. 3. מכבה. *איך אשה מכבה מזגן? 1. קמה בעצבים. 2. אומרת: וואו קפאתי!! / אתה מנסה להקפיא אותי?! / אתה לא נורמלי! / טוב שלא הקפאת אותי! / מה זה, סיביר? תגיד לי, מה הקטע? אתה מנסה להרוג אותי מקור? 3. כמעט שוברת את הכפתור. 4. המזגן מכבה את עצמו מרוב פחד... 5. בדרך חזרה למקום מסגרת: הוא לא שפוץ! / הוא לא נורמאלי! / הקפיא אותי! – ולפעמים אין בכלל גבר בחדר...

9: הנייד של הבעל מצלצל, על הקו אשתו. האישה: מאמי, אתה שומע? קיבלתי איזו דפיקה בקטנה באוטו, הזמנתי גרר, והגרדיסט מדבר איתי על איזה זמר יווני, בזמן שאני בלחץ אימים... הבעל: מאמי! 'טוטאלוס' זה לא זמר יווני...

10: שלושה משפטים שקשה להגיד: 1. שמשון מישש ששה משמשים בשמש. 2. סשה שמה שום בסושי. 3. חמותי עוברת לגור אצלינו...

1: יצאתי מרולדיך ואיזה חצוף הפיל לי את הסופגנייה – החלפתי איתו פרטים!...

2: אחיין: לא הבנתי את סיפור פך השמן? אני: נגיד סוללה של טלפון נייד שמספיקה ליום, הספיקה לשמונה ימים. אחיין: וואו...

3: סגולה בדוקה! יש לך כוס עם תה רותת, ואתה רוצה שהוא יצטנן מעט. תפתח תהילים תגיד פרק ק"ט, עד שתסיים, התה יהיה פושר – בדוק ומנוסה!

4: נעים להכיר – אני! עם שמיכה: חם מדי. בלי שמיכה: קר מדי. רגל אחת בחוף: מושלם!

5: הבוקר קמתי ב - 5:00 רצתי 6 ק"מ, עשיתי מתיחות, שתיתי מיץ ירוק, אכלתי סלט – ואת שאר החלום אני כבר לא זוכר...

6: שעון מעורר: קום. אני: עוד חמש דקות. שעון מעורר: קום עכשיו. אני: עוד חמש דקות. שעון מעורר: שמת לב, שאתה מתווכח עם חפץ דומם? אני: שמת לב שגם אתה?...

7: מכירים את אלה שאוהבים להגזים? "סליחה

קדושת הצדיקים

הגנת הצדיק – אם מתפללים איתו בפנים

בחוץ תשאיר מחוץ לך עדן מה יש אם קצת תתחמם עוד היום עוד מעט מגיע חרף שלג מה יקרה אם יהיה לך טפה חם מה קרה. אלה שבחוץ מסכנים מה אני יעשה להם, לא! אנחנו נמתיק להם, אני אומר על משה ב. לא הצלחתי להמתיק אני אומר לכם את האמת הזהרתי אותו אמרתי לו אתה הולך בחוץ תעשה לי טובה הוא היה עושה לי ודוויים מה עוזר הדוויים אמרתי לו אתה לא יכול גם לנסע לצדיק לרקד על שתי חתנות זה אי אפשר 'כי חזק הוא ממנו' זה מה שהמרגלים אמרו ש'ה לא יגן עליכם יש פה הלכות ערב ה' אמרתי שנוסעים לשכם ה' לא מגן בלי סוף המרגלים אמרו הוא לא יגן עליכם תעשו עבדות תלכו לגיהנום 'חזק הוא ממנו'. (מסע אל השורשים).

הצדיק לא יכול בלי סוף, מבקשים מהצדיק תגן עלי תשמור, לכן צעקתי עליו אל תצא מפה אדם יוצא מפה ישר עושה עברה רק יוצאים מהפתח אין... אלה שמתפללים בחוץ הם עושים עבדות כי בחוץ יש את כל השבאב וקשה להם להתפלל בפנים, קשה, בסדר גם מהגיהנום הם לא יצאו מי שהוא מצליח להכנס לדחק הוא לא יכנס לגיהנום אין לו גיהנום בכלל מספיק הדחקה שהוא זו מפה לשם כי אם אדם לא יכול להכנס הוא יושב בגיהנום מאה שנה מליון שנה אנשים לא מבינים ברגע שהם מחוץ למגן הוא כבר לא יכול להצטרף מי שבחוץ הוא לא יכול להצטרף למגן והוא גם יושב בגיהנום גם בגיהנום יגידו לו כמו שהתפללת

היפוך

כל ילדי האדם – זה תקונים מיוחדים לו

של צדיקים. מי שלא, צריך להתחיל הכל מהתחלה, כמו רחב שהתגלגלה בחנה שמאה שלוש שנה לא היה לה ילדים, עד שהיה לה שבע ילדים, כתוב שבע ילדים שלוש בנים ושתי בנות ושמואל הנביא. שמוא"ל גימטריא שב"ע, שמואל בעצמו זה בדיוק שבע. שמואל היה שקול כנגד שבע. כי בתורה רק נזכר 6 ילדים חמש ועוד אחד, שנולדו לה שלשה בנים ושתי בנות ושמואל הנביא, וחסר לנו אחד שהתורה לא מזכירה, אבל כל אשה צריך להיות לה שבעה בנים ושבע בנות, זה חייב. (ארזי הלבנון).

עדה וצלה היו הבנות של איוב. ואיוב היה מקריב כל יום קרבנות לכפר עליהם. כי איוב ידע שהבנות שלו זה הגלגולים של עדה וצלה, ונעמה, כל מה שכתוב בפרשת בראשית איוב היה צריך לתקן אותם, עם התפילות שלו, עם הקרבנות שלו. לכן כל יום הוא היה מביא קרבנות כל יום. והשבע בנים זה חנוך, ירד, אחרי זה יש מתושאל ומחזאל למך, ועוד שתי בנים תובל קין ויובל קין. יובל זה אותיות איוב, כל אחד כל הילדים שלו זה תקונים מכל הנשמות, מי שזוכה הוא מתקן נשמות

קדושת הבית

כל בת – שייכת רק לצדיק

של אברהם – בת של הצדיק. כל בת היא בת של הצדיק! היא בכלל לא שייכת לאבא שלה, היא שייכת רק לצדיק, רק לצדיק! והצדיק יכול לעשות את כל הנסים בעולם! כל הנסים בעולם הצדיק יכול לעשות! אין נס שהוא לא עושה! לפקד את כל העקרות. (שעור מתשפ"ג).

שרבקה אמרה [על אביה בתואל] זה לא אבא שלי. [לא כתוב] 'רבקה בת בתואל' [אלא כתוב] "רבקה... אשר ילדה לבתואל" (בראשית כ"ד ט"ו). נכון הוא ילד אותה, יש פה קשר, קשר ביולוגי, אבל הוא לא אבא שלה, היא הבת של אברהם. רבקה נקראת בת

קדושת התורה

אור התורה – נמצא בקצות החושן

למספר בני ישראל, "גבלת עמים" זה התאווות הרעות, שרש הרע של אמות העולם, שהכל מתבטל על ידי למוד שהוא ספיר ונהיר, ולכן חייבים גם בששי וגם בשבת ללמד את הקצות החשן, בפרט שזה שבתות ארכות מאד ורק בשבע דקות לשמונה יהיה השקיעה, כל חדש תמוז יהיה השקיעה בשבע דקות לשמונה, הבדלה בשמונה וחצי, אז אפשר ללמד את כל ספר קצות החשן מיד אחרי שחרית ולשנן את כל מה שלמדו בששת הימים, ה' עמכם. (בקולות וברקים).

הלמוד הראשון בדורנו אחרי שרבענו הוריד בעולם את הלמוד בעיון, שהרבה כותב בתורה ק"א, על הפסוק "למספר בני ישראל" (דברים לב, ח), רק כשהלימוד יהיה ספיר ונהיר אז יוצאים מכל תאווות העולם הזה, ואין שום עצה לצאת מתאווות העולם רק כשהלימוד ספיר ונהיר, ורואים את אור התורה, ולכן ה' הוריד בדור הזה את הלמוד "קצות החשן" שזה הלמוד היחידי שממשיך היום את אור התורה, שהלמוד יהיה ספיר ונהיר, ואז יתקנים מה שכתוב בתורה ק"א - "יצב גבלת עמים

קדושת המבטלות

ליסוע כל לילה לשכם

פגש את המלאכים שלושה מלאכים כתוב ברגע שאדם מגיע לשכם מלאכים מלוים אותו מלאכים שומרים עליו אף אחד לא יכול לגעת בו. ברגע שאדם מגיע לשכם מלאכים מקיפים אותו, מלאכים שומרים עליו, אף אחד לא יכול לגעת בו, עכשו נסענו לעיר שכם, מיד בכניסה עומדים מלאכים, שומרים עליו, מגינים עליו, והם מבקשים להגן עליו כל ה-24 שעות, עשירים וארבע שעות אחרי שכם המלאכים מסובבים את הברך אדם, ברגע שאדם נוסע לעיר שכם מיד בכניסה עומדים מלאכים ששומרים עליו מגינים עליו הם ממשיכים להגן עליו כל העשירים וארבע שעות אז צריכים לדעת אחרי שכם אז המלאכים מסובבים את הברך אדם נוראל מיכאל גבריאל רפאל זה גימטריה רבינו נחמן בן שמחה בן פיגא בדיוק, ארבעת המלאכים נוראל 297 גבריאל 246 עכשו צריכים להוסיף שני ווים ומיכאל זה 107 ורפאל זה 967 זה בדיוק רבינו נחמן בן שמחה בן פיגא. (באר בשדה).

"אָהיה כטל לישראל יפּרַח כשושנה וְיָרָ שְׂרָשֵׁיו כְּלִבְנוֹן" (הושע יד, ו) סופי תיבות "יפּרַח כשושנה וְיָרָ שְׂרָשֵׁיו כְּלִבְנוֹן", ח, ה, ו, כ, ג, חנוכה, אז וְיָרָ שְׂרָשֵׁיו וְלִבְנוֹן צָרִיךְ לְנוֹסֵעַ לְשִׁכָּם כָּל לַיְלָה חִיבִים לְנוֹסֵעַ לְשִׁכָּם, כִּי רַק כָּכָה מְכַפְּרִים עַל מַכִּירַת יוֹסֵף, אֶתְמוּל שְׁמַעְתִּי דְּרֹשָׁה שְׁלֵמָה שֶׁהַמָּקוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁאֵבְרָהָם הִתְפַּלֵּל זֶה הָיָה שְׁכָם, שְׁכָם זֶה שַׁעַר כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ אוֹ שַׁעַר כְּבוֹד מִקְדָּשׁ. הָאֵר"י אוֹמֵר שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לִבְנוֹן אֵינֶם "בְּשִׁכָּם" זֶה בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ, וְאֵמֵר לוֹ קִבֵּר אוֹתִי בְּשִׁכָּם לוֹ זֶה ל"ו אוֹמֵר הֵבֵת עֵינַי עַכְשָׁיו הִיאֲרָצִיט שֶׁל הֵבֵת עֵינַי ל"ו בְּשִׁכָּם" זֶה יוֹצֵא בְּדִיוֹק רִאשִׁי תִּיבוֹת בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. שֶׁבְּשִׁכָּם שֵׁם הַתְּגָלוֹת הַשֵּׁם שֵׁם הַתְּגָלוֹת הַשְׂכִּינָה שֵׁם הַתְּגָלוֹת שֶׁל כָּל הַהִשְׁתַּחֲוָה הַפְּרָטִית וְכָל הַנִּסִּים שֶׁהֵשֵׁם עוֹשֶׂה לָעַם יִשְׂרָאֵל זֶה לְרֹאוֹת אֶת הַהִשְׁתַּחֲוָה שֶׁלּוֹ. שְׁשִׁכָּם זֶה הָעֵינֶיךָ שְׁכָם זֶה בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד שֵׁם הוּא

החיזוק היומי

אדם יכול להגיע לדרגה להחיות
את כל המתים - בשניה הוא
מגיע.

"יש קונה עולמו בשעה אחת" -
הזוהר אומר: שאברהם זכה
במאה ארבעים, ודוד בשבעים.
בא בעל תשובה ומקבל את זה
בשניה.

הבעל תשובה: זוכה באלפית
שניה.

הוא זוכה בכל המידות בשניה
אחת.

מאה ארבעים שנה, הוא עושה
את זה בשניה אחת - יותר
ממהירות האור!

אדם יכול לבוא לעולם רק
בשביל דבר אחד: להשיג,
להשיג, לגמור מהר את החיים
שלו.

לגמור בשיא המהירות.

"כי כל שניה - זה שוה לנצח
נצחים!"

כל הענין של התורה: זה רק
לחבר בין איש לאשה.

אי אפשר לחבר אותם רק על
ידי התורה!

כל החילונים ישר הם
מתגרשים אחרי יום - לא שייך
שום קשר.

כי הקשר הוא "רק בנשמות",
התקשרות הנפש!

החיבור: הוא לא מדברים
פיזיים, ולא מדברים אחרים,
ולא בזה שהם מביאים ילדים -
זה גם לא עושה להם את
החיבור.

החיבור: זה רק פנימיות של
פנימיות.

והפנימיות של הפנימיות, זה
רק על ידי שהוא לומד תורה!

צריכים לגמור "קצות החושן"
- אסור ללמוד לימוד אחר!

אדם לא מבין מה שהוא לומד,
את הגמרא שהוא לומד!

החיזוק היומי

אדם בא לעולם להיות
הבעטליר העיור - להיות הכי
עיור.

אדם צריך להיות עיור, לא
לראות כלום - אין מה לראות
כאן!

"שקר החן והבל היופי" - שלמה
אומר את זה: כל היופי זה
מהסטרא אחרא.

הרב'ה אומר: שכמה שאשה היא
יותר יפה, היא יותר טיפשה.

המוח נמאס מהיופי, השכל
נמאס מהיופי, והיא נהיית
טיפשה.

הרמב"ם אומר: שאדם טיפש יש
לו אשה יפה - ככה מביא
בשבחי הר"ן.

כי כל השכל שלו, נכנס ביופי
שלה.

אדם צריך להתרגל: לא
להסתכל על יופי של אשה, לא
לחפש את זה בכלל.

כי זה הכל מהסטרא אחרא!

"ויצעק צעקה גדולה ומרה עד
מאוד" - כזו צעקה אין בכל
התורה.

"עד מאוד": זה רק עשו.

עשו התחיל לבכות כמו תינוק.
נפלה לו דמעה ראשונה: נחרב
בית ראשון.

דמעה שניה: בית שני.

דמעה השלישית: התייבשה לו
על הפנים, אז יש עוד סיכוי
לגאולה.

אם הדמעה השלישית תפול:
לא היה שום סיכוי לגאולה.

כי דמעה של בן אדם - זה לפני
הכל!

אדם בוכה: לא משנה אם זה

עשו או מישוהו בוכה - "שערי
דמעות לא ננעלו".

נפתחים לו כל השערים
בעולם!

ברגע שעשו התחיל לבכות:
נפתחו לו כל השערים בעולם!

נראה לי עישישמעאל
היה עולה חדש כי
הוא היה מהגר.

בבית חולים ממשלתי בקניה, חולה עבר
צילום רנטגן ואמר לו שיש ג'וק חי בחזה.
"תצטרכו לנסוע לסינגפור לטיפול."
המטופל נסע לסינגפור ואמר לו שהמקק
לא בחזה אלא בתוך מכונת הרנטגן... 🤔

בסין גבר בן 67 סבל מכאבי בטן ונילה
שמצית מפלסטיק שבלע לפני כ-30 שנה
נותרה בטפו ורק בשנה האחרונה החלה
לגרום לכאבים עזים. הרופאים שניתחו
אותו ושלפו את המצית נדהמו לראות
שהמצית עדיין עובדת.

בשנת 1803 נתגלה מין צמח בשם
"דיפיליה". צמח זה ניתן למצוא רק בשלושה
מקומות בעולם: ביערות גשומים בחלקים
הקדומים של סין וסין, וכן באפריקה
שבארה"ב. הוא מכונה גם "פרח השלד"
משום שבזמן שגדלים גורמים מהגשם הם
הופכים ל שקופים וכשהם מתייבשים,
חוזרים ללבן.

הרגע המביך הזה שאני קולט
שאני לועס עט לא שלי

אתמול יצאתי
מוקדם
מעבודה, שיקרתי
שחולה..
היום עוד שלושה
אנשים לא הגיעו
לעבודה, אמרו
שנדבקו ממני

מאיפה הערבית שלך
מהמפגש של
הזרת שלי עם הפינה של
המיטה..

ידעתם שאם עושים
ביטוח נגד גניבות
ומישהו גונב לכם
את השמיכה בלילה
אז אתם לא
מכוסים???

בשפה היפנית העתיקה קיים תיאור רק
לצבעים בסיסיים כגון שחור, לבן, אדום
וכחול, וזה הספיק להם כדי לתאר את כל
מה שסביבם. אם עלה הצורך לתאר צבע
אחר, הוא היה מתואר לפי הצבע שהכי
קרוב אליו, אחד מהם היה כחול
שבאמצעותו תיארו גם ירוק ("כחול בן
שנתיים").

בשנת 1930 הוקמו רמזורים ביפן, וכחול
היה הצבע ברמזור שמורה לנהגים לנסוע.
בשנת 1960 יצאה אמנה עולמית
שמטרתה להסדיר את הצבעים ברמזורים,
אבל יפן לא קיבלה אותה. לאחר לחץ גדול,
ב-1973 נמצאה הפשרה וברמזורים התקינו
אור ירוק או כחול, מה שניתן לראות עד
היום. כמו כן, האור הצהוב אצלם יכול להיות
צהוב עם נטייה לכתום.

למרות השינוי, ניתן לתאר ביפנית את
הצבע הירוק ע"י צבע כחול, לדוגמה, ניתן
לומר "תפוח כחול" במקום תפוח ירוק.

כשאני מתפלל שחירת בעשר אני מניע עם
כיסוי עיניים. זה לשון הרע לדעת מי
מתפלל במניין הזה 🤔🤔🤔

אחרי תלונות רבות של אי שיוויון גם בסוגת
הבינו שאין להם הרבה מה לעשות.

לקוחות יקרים
הנכם מוזמנים לרכוש את המוצרים שלנו
מחיר - 02-6545512
מס הכנסה - 02-6545212
חברת חשמל - 103
ביטוח לאומי - 4050
רשם החברות - 5501
ארנונה-אגף גבייה - 105
אנשים ותיקים לא קולטות מיד
אן שיש באפשרותנו לעזור
כל המחירים ללא מע"מ אם אתם רוצים לקבל חשבונית

פאר ויופי שעוד לא נראו

קונטרס והיו עינך רואות את מוריך ובו תמונות ענקיות של מורינו הרב מכל התקופות מלוות בשיחות קצרות שיעורים ותפילות ותיקון הכללי בעימוד מפואר ומאיר עינים

כעת
הומיעו שני חוברות
חינוך ילדים
ימי החנוכה

עימוד מפואר ומאיר עינים

הדפסה צבעונית

עשרות תמונות היפות ביותר ממורינו הרב מכל התקופות

איכות הדפסה גבוהה ביותר

לקט שיחות שיעורים תפילות
באותיות גדולות ומאירות עינים

מנוקד ומבואר ומחולק לקטעים

דפים גדולים במיוחד

